

ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

เรื่อง แก้ไขประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗ และฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๗ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการและพนักงานสายบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗ ประกอบกับมติคณะกรรมการบริหารและพัฒนาบุคลากร ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๘ จึงออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้เรียกว่า "ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง แก้ไขประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗"

ข้อ ๒ ให้ใช้ประกาศฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๙ เป็นต้นไป บรรดาประกาศ คำสั่งหรือข้อกำหนดอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗ ฉบับลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(๒) ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๗ ฉบับลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ ฉบับลงวันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๓ และ ๑๔.๔ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗ ฉบับลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"๑๓. พนักงานตำแหน่งบริหารวิชาการ หรือผู้กำกับดูแลหน่วยงาน มีคะแนนภาระงานตามตารางที่ ๗ ดังนี้

ตารางที่ ๗ คะแนนภาระงานของพนักงานตำแหน่งบริหารวิชาการหรือผู้กำกับดูแลหน่วยงาน

ตำแหน่ง	คะแนนภาระงาน
- อธิการบดี	ตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด
- รองอธิการบดี คณบดีผู้อำนวยการศูนย์ สถาบัน หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า - ผู้ช่วยอธิการบดี - รองผู้อำนวยการศูนย์ สถาบันที่มีได้เป็น พนักงานสายวิชาการ	คะแนนบุคคล : บริหารอย่างเดียว ๕๐ คะแนน
- รองคณบดี - รองผู้อำนวยการศูนย์ สถาบัน - หัวหน้าสาขาวิชา - หัวหน้าสถานวิจัย หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า	สามารถเลือกวิธีการคิดคะแนนภาระงานสำหรับ คะแนนบุคคลได้จาก ๒ ทางเลือก ดังนี้ ๑. คะแนนบุคคล : - บริหาร ๓๐ คะแนน - วิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ ๒๐ คะแนน หรือ ๒. คะแนนบุคคล : - บริหาร ๒๐ คะแนน - วิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ ๒๐ คะแนน - สอน ๑๐ คะแนน ในส่วนของภาระงานด้านวิจัยและพัฒนาผลงาน ทางวิชาการต้องทำผลงานทางวิชาการและต้องได้ คะแนนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า ๑๔ คะแนน
- ผู้ช่วยคณบดี	คะแนนบุคคล : - บริหาร ๒๐ คะแนน - วิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ ๒๐ คะแนน - สอน บริการวิชาการ ทำนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรมหรืองานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ๑๐ คะแนน ในส่วนของภาระงานด้านวิจัยและพัฒนาผลงาน ทางวิชาการต้องทำผลงานทางวิชาการและต้องได้ คะแนนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า ๑๔ คะแนน

หมายเหตุ : พนักงานตำแหน่งบริหารวิชาการ หรือผู้กำกับดูแลหน่วยงานจะได้รับการ
ขึ้นเงินเดือนตามรอบปีประเมิน ต้องทำภาระงานครบทุกด้านตามข้อตกลงภาระงาน และมีคะแนนภาระงาน
แต่ละด้านไม่น้อยกว่าคะแนนขั้นต่ำ (หลักการคิดคะแนนภาระงานเหมือนกับข้อ ๘ วรรคสาม) และเมื่อรวม

คะแนนงานส่วนบุคคลและคะแนนหน่วยงานแล้ว ต้องมีคะแนนภาระงานรวมไม่น้อยกว่า ๖๐ คะแนน
ยกเว้นพนักงานตำแหน่งบริหารวิชาการซึ่งมีภาระงานบริหารอย่างเดียว ๕๐ คะแนน

Walailak University

Walailak University

๑๔.๔ พนักงานสายวิชาการของสำนักวิชาแพทยศาสตร์ให้มีภาระงานบริการทางคลินิก
กรณีดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานสายวิชาการที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือหนังสืออนุมัติแสดงความรู้ความชำนาญในการ
ประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ให้ไปบริการทางคลินิกที่ศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัย
วลัยลักษณ์ ภายใต้การกำกับดูแลของรองผู้อำนวยการฝ่ายการแพทย์ศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ให้มีภาระงานดังตารางที่ ๘

**ตารางที่ ๘ ภาระงานแต่ละด้านและหน่วยภาระงานต่อรอบปีประเมินของพนักงานสายวิชาการ
สำนักวิชาแพทยศาสตร์ ที่มีการบริการทางคลินิก**

ภาระงานด้าน	คะแนนขั้นต่ำ	คะแนนเต็ม	หน่วยภาระงานต่อปี	
			ขั้นต่ำ	ขั้นสูง
สอน บริการวิชาการอื่น ๆ ทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมและงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย	๖	๑๐	๒๐๐	๓๓๐
บริการทางคลินิก	๑๔	๒๐	๕๐๐	๗๐๐
วิจัย	๑๔	๒๐	๕๐๐	๗๐๐
รวม	๓๔	๕๐	๑,๒๐๐	๑,๗๓๐

(๒) พนักงานสายวิชาการที่เข้ามาปฏิบัติงานใหม่และอยู่ระหว่างรอที่จะไปศึกษาเพื่อรับ
วุฒิปริญญาตรีหรือหนังสืออนุมัติแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ให้ไป
บริการทางคลินิกที่ศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ภายใต้การกำกับดูแลของรองผู้อำนวยการ
ฝ่ายการแพทย์ศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ให้มีภาระงานดังตารางที่ ๙

**ตารางที่ ๙ ภาระงานแต่ละด้านและหน่วยภาระงานต่อรอบปีประเมินของพนักงานสายวิชาการที่มี
การบริการทางคลินิกสำนักวิชาแพทยศาสตร์ ซึ่งเข้ามาปฏิบัติงานใหม่ (ในปีงบประมาณแรก) หรืออยู่ระหว่างรอ
ที่จะไปศึกษาเพื่อรับวุฒิปริญญาตรีหรือหนังสืออนุมัติแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขา
ต่าง ๆ**

ภาระงานด้าน	คะแนนขั้นต่ำ	คะแนนเต็ม	หน่วยภาระงานต่อปี	
			ขั้นต่ำ	ขั้นสูง
สอน บริการวิชาการอื่น ๆ ทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมและงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย	๖	๑๐	๒๐๐	๓๓๐
บริการทางคลินิก	๒๘	๔๐	๑,๐๐๐	๑,๔๐๐
รวม	๓๔	๕๐	๑,๒๐๐	๑,๗๓๐

"

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์การคิดภาระงานสอน การคำนวณคะแนนจากภาระงานสอน และการ
คำนวณค่าตอบแทนภาระงานสอน กรณีมีภาระงานสอนคุณภาพสูงกว่าภาระงานสอนขั้นสูง การคำนวณ
ค่าตอบแทนภาระงานสอนในกรณีที่ภาระงานสอนคุณภาพ (QT) สูงกว่าภาระงานสอนขั้นสูงให้เป็นไปตาม
ภาคผนวก ๑ เอกสารแนบท้ายประกาศนี้

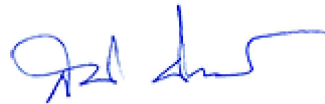
ข้อ ๖ ภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการให้เป็นไปตามภาคผนวก ๒ เอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๗ ผลงานสำหรับค่าตอบแทนพิเศษเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มอีก ๑ เท่าให้เป็นไปตามภาคผนวก ๓ เอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๘ หลักการคิดหน่วยภาระงาน และหลักเกณฑ์การเทียบค่าภาระงานของพนักงานสายวิชาการให้เป็นไปตามภาคผนวก ๔ เอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามประกาศฉบับนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดและให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อารังธัญวงศ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

๗ ม.ค. ๖๙ เวลา ๑๔:๘๔ Personal PKI-LN

Signature Code : BH+fd-vaVlm-VeDPW-tTVIK

ภาคผนวก ๑

หลักเกณฑ์การคิดภาระงานสอน การคำนวณคะแนนจากภาระงานสอน และการคำนวณค่าตอบแทนภาระงานสอน กรณีมีภาระงานสอนคุณภาพสูงกว่าภาระงานสอนชั้นสูง การคำนวณค่าตอบแทนภาระงานสอนในกรณีที่ภาระงานสอนคุณภาพ (QT) สูงกว่าภาระงานสอนชั้นสูง

หลักเกณฑ์การคิดภาระงานสอน

ภาระงานสอน หมายถึง งานสอนในรายวิชาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ทั้งระดับประกาศนียบัตร ปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา โดยครอบคลุมทั้งการสอนทฤษฎี สอนปฏิบัติการ สัมมนา สหกิจศึกษา การฝึกปฏิบัติวิชาชีพ โครงการพิเศษ การค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์

๑ การสอนภาคทฤษฎี การสอนภาคทฤษฎีหมายถึงการบรรยายหรืออภิปรายปัญหา

การคิดภาระงานภาคทฤษฎี มีวิธีการดังนี้

ภาระงานสอนภาคทฤษฎีทั้งระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วยการเตรียมสอน การสอน และการตรวจงานและการประเมินผลโดยมีภาระงานสอนดังตารางภาคผนวกที่ ๑.๑ คือ การสอนรายวิชา ๑ หน่วยกิต เท่ากับ ๑ ชั่วโมง มีค่าหน่วยภาระงานเท่ากับ (๑)+(๒)+(๓) กรณีสอนซ้ำ ในรายวิชาเดิมในภาคการศึกษาเดียวกันและมีการเตรียมการสอนใหม่ให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียนให้มีค่าหน่วยภาระงานเท่ากับ (๑)+(๒)+(๓) ในกรณีที่สอนซ้ำในภาคการศึกษาเดียวกันโดยไม่ต้องเตรียมการสอนใหม่ให้มีค่าหน่วยภาระงานเท่ากับ (๒)+(๓) ดำเนินการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง (English Medium Instruction หรือ EMI) ให้เป็นไปตามนโยบายที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ตารางภาคผนวกที่ ๑.๑ การเทียบภาระงานสอนรายวิชา

งาน	หน่วยภาระงาน
(๑) การเตรียมสอน	๐.๕
(๒) การสอน	๑.๐
(๓) การตรวจงานและการประเมินผล	๐.๐๑๗ x จำนวนนักศึกษา (หากมีค่าน้อยกว่า ๐.๕ คิดให้เท่ากับ ๐.๕ หน่วยภาระงาน)
หมายเหตุ ๐.๐๑๗ มาจาก ๐.๕ หน่วยภาระงานหารด้วยจำนวนนักศึกษา ๓๐ คนต่อกลุ่ม ซึ่งเป็นขนาดชั้นเรียนที่เหมาะสมตามนโยบายการจัดชั้นเรียนของมหาวิทยาลัย	

สำหรับกรณีที่จำนวนต่อกลุ่มตามระบบลงทะเบียนเรียนน้อยกว่า ๓๐ คน และ มากกว่า ๘๐ คน ให้มี Factor จำนวนนักศึกษาเป็นตัวคูณภาระงานสอนภาคทฤษฎีปกติสำหรับระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาตามตารางภาคผนวกที่ ๑.๒

ตารางภาคผนวกที่ ๑.๒ Factor จำนวนนักศึกษาต่อกลุ่มตามระบบลงทะเบียนเรียน (N)

๑.๒.๑ Factor จำนวนนักศึกษาต่อกลุ่มตามระบบลงทะเบียนเรียน (N) สำหรับระดับปริญญาตรี

จำนวนนักศึกษาต่อกลุ่มตามระบบลงทะเบียน	Factor จำนวนนักศึกษา
ต่ำกว่า ๕ คน	๐.๖
๕-๙ คน	๐.๗
๑๐-๒๙ คน	๐.๘
๓๐-๘๐ คน	๑.๐
มากกว่า ๘๐ คน	๐.๙

หมายเหตุ

๑.จำนวนกลุ่มมาตรฐานคือ ๓๐-๔๐ คน ในกรณีที่จำเป็นต้องสอนกลุ่มเกิน ๔๐ คน จะต้องแสดงกระบวนการสอนที่ทำให้มั่นใจว่าผู้เรียนได้รับการดูแลจากผู้สอนอย่างทั่วถึงตามมาตรฐาน UKPSF เช่น มีการแบ่งกลุ่มย่อยหรือเป็นการสอนรายวิชาบรรยายที่มีการปฏิบัติควบคู่ไปด้วยทำให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด

๒.กรณีที่มีความจำเป็นต้องจัดกลุ่มน้อยกว่า ๓๐ คน ตามนโยบายหรือเกณฑ์ของสภาวิชาชีพ เช่น รายวิชาภาษาอังกฤษ ที่ต้องจัดกลุ่มจำนวน ๒๕ คนต่อกลุ่มตามนโยบายของมหาวิทยาลัย หรือ หลักสูตรครุศาสตร์ที่รับนักศึกษารวม ๕๐ คน และต้องจัดกลุ่มไม่เกินกลุ่มละ ๓๐ คนตามเกณฑ์ของสภาวิชาชีพจำเป็นต้องแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มละ ๒๕ คน ให้คิด Factor จำนวนนักศึกษาเท่ากับ ๑.๐

๑.๒.๒ Factor จำนวนนักศึกษาต่อกลุ่มตามระบบลงทะเบียนเรียน (N) สำหรับระดับบัณฑิตศึกษา

จำนวนนักศึกษาต่อกลุ่มตามระบบลงทะเบียน	Factor จำนวนนักศึกษา
ต่ำกว่า ๕ คน	๐.๘
๕ คนขึ้นไป	๑.๐

หมายเหตุ

จำนวนกลุ่มมาตรฐานสำหรับระดับบัณฑิตศึกษาคือ ๕ คน (แผนการรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา อยู่ในช่วง ๕-๑๐ คน) ในกรณีที่มีผู้เรียนน้อยกว่า ๕ คน ให้จัดการเรียนสอนแบบ direct study โดยให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง ผู้สอนมีการติดตามโดยการประชุมติดตามผลการศึกษานักศึกษาและประเมินผลการเรียนรู้ ตามระยะเวลาที่ผู้สอนกำหนด

หมายเหตุ: ในกรณีที่จำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎี online ให้คิดภาระงานเช่นเดียวกับการสอน onsite

๒. การสอนภาคปฏิบัติ การสอนภาคปฏิบัติ หมายถึง การสอนที่ทำให้ประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียนโดยให้ลงมือปฏิบัติจริง ผึกหรือทดลอง การทำโครงการหรือกิจกรรมเรียนอื่นใดที่ได้รับมอบหมาย เป็นการสอนที่มุ่งให้เกิดการผสมผสานระหว่างทฤษฎีและปฏิบัติ

การคิดภาระงานภาคปฏิบัติมีวิธีการดังนี้

ระดับปริญญาตรี

๒.๑ กรณีเป็นหัวหน้าปฏิบัติการและดำเนินการจัดการปฏิบัติการและประเมินผลการเรียนรู้ของการปฏิบัติการนั้น ๆ และมีภาระงานดังต่อไปนี้

(๑) เตรียมคู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการ ออกแบบการดำเนินการปฏิบัติการเตรียมความพร้อมการทำการปฏิบัติการ เช่น ทดสอบปฏิบัติการล่วงหน้า เตรียมความพร้อมทีมอาจารย์และนักวิทยาศาสตร์ที่ร่วมควบคุมปฏิบัติการ ให้คำแนะนำในการ talk lab กับนักศึกษาล่วงหน้า และ

(๒) สอนปฏิบัติการในชั่วโมงปฏิบัติการ และ

(๓) ประเมินผลการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ และการตรวจรายงาน ผลการทดลองหรือผลิตภัณฑ์หรือชิ้นงาน ในชั่วโมงปฏิบัติการรายบุคคลหรือรายกลุ่ม และ

(๔) การคุมสอบปฏิบัติการ

หัวหน้าปฏิบัติการและดำเนินการจัดการปฏิบัติการที่มีภาระงานครบตามข้อ (๑) ถึง (๔) ให้คิดภาระงานเหมือนการสอนภาคทฤษฎี

๒.๒ กรณีเป็นผู้ร่วมสอนปฏิบัติการ โดยควบคุมปฏิบัติการในชั่วโมง ปฏิบัติการ ให้เทียบค่าภาระงานดังนี้ สอนปฏิบัติการ ๑ หน่วยกิต จำนวน ๓ ชั่วโมง เท่ากับ ๓ หน่วยภาระงาน/สัปดาห์/ภาคการศึกษาปกติ กรณีสอนซ้ำให้คิดแบบเดียวกัน

๒.๓ ดำเนินการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง (English Medium Instruction หรือ EMI) ให้เป็นไปตามนโยบายที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๓. การสอนรูปแบบอื่น ๆ

การสอนรูปแบบอื่น ๆ หมายถึง การสอนในลักษณะอื่น ๆ มีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งตามหลักการของศาสตร์การเรียนการสอน (Pedagogy) ที่มุ่งให้เกิดการนำทฤษฎีมาประยุกต์ใช้หรือสอดแทรกทักษะที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพนั้น เช่น การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning: PBL) หรือการเรียนรู้ โดยใช้กรณีศึกษา (case-based learning: CBL) หรือการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน (project-based learning) รวมทั้ง การสอนตามรูปแบบของวิชาชีพเฉพาะทาง เช่น design studio, bedside teaching, community teaching หรือการสอนในคลินิก เป็นต้น การคิดภาระงานสำหรับการสอนในรูปแบบอื่น ๆ ให้กรรมการประจำสำนักวิชา/วิทยาลัยเป็นผู้พิจารณากำหนดตัวคูณ (Factor) สำหรับภาระงานสอนที่สอนโดยรูปแบบอื่น ๆ เมื่อเทียบกับการสอนภาคทฤษฎี ให้สอดคล้องกับลักษณะการสอน และแก้ไขภาระงานสอนของรายวิชานั้นในระบบการประเมินการปฏิบัติงานของพนักงานสายวิชาการในระหว่างการพิจารณาภาระงานสอนประจำปีของพนักงานสายวิชาการ

๔. งานประสานงานรายวิชาทฤษฎี รายวิชาปฏิบัติการ สัมมนา และ โครงการงาน วิจัย ระดับปริญญาตรี

๔.๑ การทำงานของผู้ประสานรายวิชาทฤษฎีและรายวิชาปฏิบัติการ มีภาระงานดังนี้

(๑) จัดทำรายละเอียดของรายวิชา (Course specification) หรือรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Specification) ที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา (Course Learning Outcomes: CLOs) และผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (Program Learning Outcomes: PLOs)

(๒) เปิดรายวิชาและตรวจสอบความถูกต้องของการกำหนดบทบาทของผู้สอนในรายวิชา เช่น สอน บรรยาย หรือปฏิบัติการ ในระบบของศูนย์บริการการศึกษาก่อนเปิดภาคการศึกษาเพราะจะส่งผลกระทบต่อความถูกต้องของระบบประเมินการสอนในรายวิชา

(๓) บันทึกข้อมูลรายละเอียดของรายวิชาหรือรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามในระบบ TQF ของมหาวิทยาลัย

(๔) ประสานและจัดหาผู้สอนในรายวิชา

(๕) จัดทำ Subject/Course site ซึ่งอาจจะใช้ Platform ของ Moodle (WU e-Learning) หรือ Google Classroom ตามความเหมาะสม

(๖) จัดประชุมผู้สอนเพื่อวางแผนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลในรายวิชาที่รับผิดชอบให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ในระดับรายวิชา

(๗) ดำเนินการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง (English Medium Instruction หรือ EMI) เป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๘) ประชุมผู้สอนเพื่อเตรียมการประเมินผลที่หลากหลาย เช่น การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (summative assessment) ให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา หรือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลในรายวิชา

(๙) มีการควบคุมคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นกำกับติดตามให้ผู้สอนดูแลผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนบรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา

(๑๐) ประชุมร่วมกับผู้สอนเพื่อประเมินผลการเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนร่วมกับผู้สอนรวมทั้งส่งผลการเรียนแก่หลักสูตร/สาขา เพื่อดำเนินการต่อไป

(๑๑) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา (Course report) และรายงานผลประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Report) ในระบบ TQF ของมหาวิทยาลัย

(๑๒) มีการนำผลประเมินการสอนของรายวิชาและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาปรับปรุงรายวิชาให้มีคุณภาพและทันสมัยอยู่เสมอ

(๑๓) ทวนสอบผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

(๑๔) ภาระอื่น ๆ ที่สาขา/หลักสูตรกำหนดให้สอดคล้องกับบริบทของสาขาโดยเทียบเคียงได้กับภาระงานตามที่ระบุข้างต้น

๔.๒ ภาระงานของผู้ประสานงานรายวิชาสัมมนา มีภาระงานดังนี้

(๑) จัดทำรายละเอียดของรายวิชาที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร

(๒) จัดทำ Subject/Course site ซึ่งอาจจะใช้ Platform ของ Moodle (WU e-Learning) หรือ Google Classroom ตามความเหมาะสม

(๓) บันทึกข้อมูลรายละเอียดของรายวิชาในระบบ TQF ของมหาวิทยาลัย

(๔) ประสานอาจารย์ผู้สอนเพื่อเสนอหัวข้อสัมมนา

(๕) ประสานให้นักศึกษาเลือกหัวข้อสัมมนา/อาจารย์ที่ปรึกษา

(๖) ประสานที่ปรึกษาและกรรมการสอบ ช่วงเวลาการสอบ และ ส่งรายงาน และ คะแนน เกรด

(๗) ประสานและดำเนินการจัดการสอบรายวิชาสัมมนา

(๘) มีการควบคุมคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน โดยติดตามและดูแลผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนบรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา

(๙) รวบรวมคะแนน ประเมินผล และเกรด เพื่อพิจารณาในหลักสูตร/สาขาวิชา

(๑๐) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชาในระบบ TQF ของมหาวิทยาลัย

(๑๑) มีการนำผลประเมินการสอนของรายวิชาและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาปรับปรุงรายวิชาให้มีคุณภาพและทันสมัยอยู่เสมอ

(๑๒) ทวนสอบผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

(๑๓) ภาระอื่น ๆ ที่สาขากำหนดให้สอดคล้องกับบริบทของสาขาโดยเทียบเคียงได้กับภาระงาน ตามที่ระบุข้างต้น

๔.๓ ผู้ประสานงานรายวิชาโครงการ วิจัย มีภาระงานดังนี้

(๑) จัดทำรายละเอียดของรายวิชาที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชาและผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร

(๒) บันทึกข้อมูลรายละเอียดของรายวิชาในระบบ TQF ของมหาวิทยาลัย

(๓) ประสานอาจารย์ผู้สอนเพื่อเสนอหัวข้อโครงการ

(๔) ประสานให้นักศึกษาเลือกหัวข้อโครงการ/อาจารย์ที่ปรึกษา

(๕) ประสานติดตามความก้าวหน้าและจัดการสอบโครงร่างโครงการ

(๖) ประสานการประเมินผลการสอบโครงร่าง เพื่อพิจารณาในหลักสูตร/สาขาวิชา

(๗) ประสานติดตามการรายงานความก้าวหน้าการจัดทำโครงการ

(๘) ประสานและจัดการสอบป้องกันโครงการ

(๙) รวบรวมคะแนน ประเมินผล และตัดเกรดรายวิชาโครงการ เพื่อพิจารณาในหลักสูตร/สาขาวิชา

(๑๐) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชาในระบบ TQF ของมหาวิทยาลัย

(๑๑) ภาระอื่น ๆ ที่สาขากำหนดให้สอดคล้องกับบริบทของสาขาโดยเทียบเคียงได้กับภาระงาน ตามที่ระบุข้างต้น

๔.๔ การคิดภาระงานผู้ประสานงานรายวิชาทฤษฎี ปฏิบัติการ สัมมนา โครงการงาน และวิจัย ระดับปริญญาตรี

๔.๔.๑ สำหรับระบบทวิภาค

ฐานคิด

(๑) ผู้ประสานรายวิชาทฤษฎี ปฏิบัติการ สัมมนา โครงการงานและวิจัย ปฏิบัติงานโดยเฉลี่ย ๑ วัน/สัปดาห์
ดังนั้น ๑ ภาคการศึกษา ผู้ประสานงานรายวิชาจะมีการะงาน ๑๕ ภาระงาน

(๒) ผู้ประสานรายวิชาที่มีผู้สอนไม่เกิน ๓ คน (๒-๓ คน) คิดภาระงานให้ ๑๕ ภาระงาน

(๓) รายวิชาที่มีผู้สอน ๔ คน ขึ้นไป เพิ่มภาระงานให้ ผู้ประสาน ๐.๕ ภาระงานต่อผู้สอนที่เพิ่มขึ้น ๑ คน

(๔) เนื่องจากนโยบายของมหาวิทยาลัย ให้ จัดการเรียนกลุ่มเล็ก มีนักศึกษาไม่เกิน ๔๐ คนต่อกลุ่ม ดังนั้น
การมีผู้สอน ๓ คนจะคิดจำนวนนักศึกษาให้ไม่เกิน ๑๒๐ คน

(๕) ดังนั้นผู้สอน ๒-๓ คน นักศึกษา ๑๒๐ จะได้ ภาระงาน ๑๕ ภาระงาน

(๖) จาก ข้อ ๕ นักศึกษา ๑๒๐ คน เมื่อคิดภาระงานต่อนักศึกษา ๑ คน เท่ากับ $15/120$ เท่ากับ 0.125

(๗) ถ้านักศึกษาเพิ่มขึ้นจาก ๑๒๐ คน คิดภาระงานให้ผู้ประสานงานรายวิชาเพิ่มจากการเพิ่มนักศึกษา
๑ คนเป็น ๒๐% ของภาระงานต่อนักศึกษา ๑ คน เท่ากับ 0.2×0.125 เท่ากับ 0.025

(๘) ถ้า กำหนดให้ X คือจำนวนผู้สอน และ X ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ ๔ และ กำหนดให้ Y คือ จำนวน
นักศึกษาและ Y ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ ๑๒๐ คน และจากฐานคิดที่ผู้ประสานงาน ๒-๓ คน นักศึกษาไม่เกิน ๑๒๐
คน คิดภาระงานให้ ๑๕ หน่วยภาระงาน จะสามารถคำนวณภาระงานในกรณีที่ผู้สอนมากกว่า ๓ คน และ นักศึกษา
มากกว่า ๑๒๐ คน ได้ดังนี้

ภาระงานผู้ประสานรายวิชา = $15 + 0.5(X-3) + 0.025(Y-120)$ เมื่อ X คือ จำนวนผู้สอน (X มากกว่า
หรือเท่ากับ ๓) และ Y คือจำนวนนักศึกษา (Y มากกว่าหรือเท่ากับ ๑๒๐ คน)

ตัวอย่าง เช่น

ผู้สอน ๓ คน นักศึกษา ๑๒๐ คน ภาระงานเท่ากับ $15 + 0.5(3-3) + 0.025(120-120)$ เท่ากับ
๑๕ ภาระงาน/รายวิชา/ภาคการศึกษาปกติ

ผู้สอน ๔ คน นักศึกษา ๑๖๐ คน ภาระงานเท่ากับ $15 + 0.5(4-3) + 0.025(160-120)$ เท่ากับ
๑๖.๕ ภาระงาน/รายวิชา/ภาคการศึกษาปกติ

ผู้สอน ๑๐ คน นักศึกษา ๔๐๐ คน ภาระงานเท่ากับ $15 + 0.5(10-3) + 0.025(400-120)$
๒๕.๕ ภาระงาน/รายวิชา/ภาคการศึกษาปกติ

ผู้สอน ๑๕ คน นักศึกษา ๒๐๐ คน ภาระงานเท่ากับ $15 + 0.5(15-3) + 0.025(200-120)$
เท่ากับ ๒๓.๐ ภาระงาน/รายวิชา/ภาคการศึกษาปกติ

(๙) รายวิชาที่มีผู้ประสานงานรายวิชา ไม่เกิน ๒ คน ได้ภาระงานเท่ากันทั้ง ๒ คน และเท่ากับ
ภาระงานที่คำนวณได้

(๑๐) รายวิชาที่มีผู้ประสานงานรายวิชา ๓ คนขึ้นไป ให้แบ่งภาระงานตามสัดส่วนและไม่เกินภาระงาน
ที่คำนวณได้

(๑๑) ในกรณีที่ผู้ประสานงานรายวิชาเป็นผู้สอนด้วย จะได้ภาระงานทั้งในส่วนของผู้ประสานงานและ
ผู้สอน โดยแยกคำนวณตามภาระงานที่กำหนด

๔.๔.๒ สำหรับระบบโทรภาค

- (๑) ผู้ประสานรายวิชาปฏิบัติงานโดยเฉลี่ย ๑ วัน/สัปดาห์ ดังนั้น ๑ ภาคการศึกษา ผู้ประสานงานรายวิชาจะมีภาระงาน ๑๒ ภาระงาน
- (๒) ผู้ประสานรายวิชาที่มีผู้สอนไม่เกิน ๓ คน (๒-๓ คน) คิดภาระงานให้ ๑๒ ภาระงาน
- (๓) รายวิชาที่มีผู้สอน ๔ คน ขึ้นไป เพิ่มภาระงานให้ ผู้ประสาน ๐.๕ ภาระงานต่อผู้สอนที่เพิ่มขึ้น ๑ คน
- (๔) เนื่องจากนโยบายของมหาวิทยาลัย ให้ จัดการเรียนกลุ่มเล็ก มีนักศึกษาไม่เกิน ๔๐ คนต่อกลุ่ม ดังนั้นการมีผู้สอน ๓ คนจะคิดจำนวนนักศึกษาให้ไม่เกิน ๑๒๐ คน
- (๕) ดังนั้นผู้สอน ๒-๓ คน นักศึกษา ๑๒๐ จะได้ ภาระงาน ๑๒ ภาระงาน
- (๖) จาก ข้อ ๕ นักศึกษา ๑๒๐ คน เมื่อคิดภาระงานต่อนักศึกษา ๑ คน เท่ากับ ๑๒/๑๒๐ เท่ากับ ๐.๑
- (๗) ถ้านักศึกษาเพิ่มขึ้นจาก ๑๒๐ คน คิดภาระงานให้ผู้ประสานงานรายวิชาเพิ่มจากการเพิ่มนักศึกษา ๑ คนเป็น ๒๐% ของภาระงานต่อนักศึกษา ๑ คน เท่ากับ 0.2×0.1 เท่ากับ ๐.๐๒
- (๘) ถ้า กำหนดให้ X คือจำนวนผู้สอน และ X ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ ๔ และ กำหนดให้ Y คือจำนวนนักศึกษาและ Y ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ ๑๒๐ คน และจากฐานคิดที่ผู้ประสานงาน ๒-๓ คน นักศึกษาไม่เกิน ๑๒๐ คน คิดภาระงานให้ ๑๒ หน่วยภาระงาน จะสามารถคำนวณภาระงานในกรณีที่ผู้สอนมากกว่า ๓ คน และ นักศึกษามากกว่า ๑๒๐ คน ได้ดังนี้

ภาระงานผู้ประสานรายวิชา = $12 + 0.5(X-3) + 0.02(Y-120)$ เมื่อ X คือ จำนวนผู้สอน (X มากกว่าหรือเท่ากับ ๓) และ Y คือจำนวนนักศึกษา (Y มากกว่าหรือเท่ากับ ๑๒๐ คน)

ตัวอย่าง เช่น

ผู้สอน ๓ คน นักศึกษา ๑๒๐ คน ภาระงานเท่ากับ $12 + 0.5(3-3) + 0.02(120-120)$ เท่ากับ ๑๒ ภาระงานต่อรายวิชา

ผู้สอน ๔ คน นักศึกษา ๑๖๐ คน ภาระงานเท่ากับ $12 + 0.5(4-3) + 0.02(160-120)$ เท่ากับ ๑๓.๓ ภาระงานต่อรายวิชา

ผู้สอน ๑๐ คน นักศึกษา ๔๐๐ คน ภาระงานเท่ากับ $12 + 0.5(10-3) + 0.02(400-120)$ เท่ากับ ๒๑.๑ ภาระงานต่อรายวิชา

ผู้สอน ๑๕ คน นักศึกษา ๒๐๐ คน ภาระงานเท่ากับ $12 + 0.5(15-3) + 0.02(200-120)$ เท่ากับ ๑๙.๖ ภาระงานต่อรายวิชา

(๙) รายวิชาที่มีผู้ประสานงานรายวิชา ไม่เกิน ๒ คน ได้ภาระงานเท่ากันทั้ง ๒ คน และเท่ากับ ภาระงานที่คำนวณได้

(๑๐) รายวิชาที่มีผู้ประสานงานรายวิชา ๓ คนขึ้นไป ให้แบ่งภาระงานตามสัดส่วนและไม่เกินภาระงานที่คำนวณได้

(๑๑) ในกรณีที่ผู้ประสานงานรายวิชาเป็นผู้สอนด้วย จะได้ภาระงานทั้งในส่วนของผู้ประสานงานและผู้สอน โดยแยกคำนวณตามภาระงานที่กำหนด

๔.๕ การคิดภาระงานผู้ประสานงานรายวิชาที่สอนโดยอาจารย์พิเศษ

- (๑) ผู้ประสานรายวิชาที่สอนโดยอาจารย์พิเศษ โดยไม่ได้เข้าร่วมในห้องเรียนตลอดทั้งภาคการศึกษา ให้คิดภาระงานตามที่ได้ปฏิบัติงานจริง โดยความเห็นชอบของหัวหน้าสาขาวิชาและคณบดี
- (๒) ผู้ประสานรายวิชาที่สอนโดยอาจารย์พิเศษ และได้เข้าร่วมในห้องเรียนทุกชั่วโมงเพื่อเรียนรู้และเตรียมการที่จะเป็นผู้สอนในรายวิชาดังกล่าวแทนการใช้อาจารย์พิเศษและมีส่วนร่วมช่วยเหลือ/

สนับสนุนการจัดการเรียนในห้องเรียนแก่อาจารย์พิเศษตลอดทั้งรายวิชาให้คิดภาระงานเท่ากับภาระงานสอนของรายวิชานั้น ในกรณีเข้าร่วมในห้องเรียนในบางชั่วโมงให้คิดภาระงานตามปฏิบัติงานจริง

๕. อาจารย์ที่ปรึกษา และกรรมการสอบรายวิชาสัมมนา ระดับปริญญาตรี

- (๑) อาจารย์ที่ปรึกษา ๑ หัวข้อ เทียบให้ ๔ หน่วยภาระงาน/หัวข้อ/ภาคการศึกษาปกติ
- (๒) กรรมการสอบ ๑ หัวข้อ เทียบให้ ๒ หน่วยภาระงาน/หัวข้อ/ภาคการศึกษาปกติ

๖. สหกิจศึกษา/การฝึกปฏิบัติทางวิชาชีพ (นิเทศและประเมินผล)

- (๑) การนิเทศและประเมินผลสหกิจศึกษา/การฝึกปฏิบัติทางวิชาชีพ เทียบให้ ๗ หน่วยภาระงานต่อสถานประกอบการ/แหล่งฝึกปฏิบัติวิชาชีพ
- (๒) สำหรับสถานประกอบการ/แหล่งฝึกปฏิบัติวิชาชีพ ที่มีโครงการวิจัยหรือโครงการพิเศษ ให้เพิ่มภาระงานการตรวจรายงาน ฉบับสมบูรณ์ให้ ๓ หน่วยภาระงานต่อโครงการ
- (๓) กรรมการประเมินผลสหกิจศึกษา/การฝึกปฏิบัติทางวิชาชีพ เทียบให้ตามชั่วโมงที่ปฏิบัติงานจริง

๗. ทัศนศึกษา

รายวิชาที่มีการนำนักศึกษาไปทัศนศึกษา เทียบภาระงานให้อาจารย์ที่เดินทางไปพร้อมกับนักศึกษา ๗ หน่วยภาระงานต่อวัน

๘. โครงการ วิจัย หรือปัญหาพิเศษ (ระดับปริญญาตรี)

- ให้เทียบค่าภาระงานที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน ตามแผนการเรียนของหลักสูตร โดยมีภาระงานดังนี้
- (๑) โครงการระดับปริญญาตรี คิดภาระงานให้ ๓๐ หน่วยภาระงานต่อหัวข้อ ต่อปีการศึกษา กรณีเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาให้อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก แบ่งภาระงานให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมตามสัดส่วนที่ระบุในคำสั่งการแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษา
 - (๒) กรรมการสอบโครงการ คิดภาระงานให้ ๔ หน่วยภาระงานต่อหัวข้อต่อปีการศึกษา

๙. ภาระงานด้านบัณฑิตศึกษา

๙.๑ การค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์

- ให้เทียบค่าภาระงานที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน ตามแผนการเรียนของหลักสูตร โดยมีภาระงานดังนี้
- (๑) อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์หลัก คิดภาระงานดังนี้
 - ๑๒ หน่วยภาระงาน ต่อนักศึกษาในที่ปรึกษา ๑ คน ต่อภาคการศึกษาระบบไตรภาค หรือ
 - ๑๘ หน่วยภาระงาน ต่อนักศึกษาในที่ปรึกษา ๑ คน ต่อภาคการศึกษาระบบทวิภาค
 - (๒) การเทียบภาระงานให้คิดเฉพาะภาคการศึกษาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดังกล่าว ไม่เกิน ๓ ภาคการศึกษาระบบไตรภาค หรือ ไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาระบบทวิภาค
 - (๓) ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์ร่วม ให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์หลัก แบ่งภาระงานให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์ร่วมตามสัดส่วนที่ระบุในคำสั่งการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์

(๔) ประธานและกรรมการสอบโครงร่างและสอบป้องกันการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์ คัดภาระงานให้ ๑๐ หน่วยภาระงานต่อหัวข้อต่อภาคการศึกษา

(๕) ผู้ประสานงานรายวิชาการค้นคว้าอิสระหรือสารนิพนธ์ คัดภาระงานดังนี้

รายวิชาที่มีผู้สอน ๒-๕ คน คัดภาระงานให้ไม่เกิน ๘ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีผู้สอน ๖-๑๐ คน คัดภาระงานให้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีผู้สอน ๑๑-๒๐ คน คัดภาระงานให้ไม่เกิน ๒๐ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีผู้สอน ๒๑-๓๐ คน คัดภาระงานให้ไม่เกิน ๒๕ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีผู้สอนมากกว่า ๓๐ คน คัดภาระงานให้ไม่เกิน ๓๐ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

กรณีมีผู้ประสานงานรายวิชามากกว่า ๑ คน ให้คัดภาระงานตามสัดส่วนการมีส่วนร่วม และไม่เกินภาระงานรวมของรายวิชานั้น

๙.๒ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ให้เทียบค่าภาระงานที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน ตามแผนการเรียนของหลักสูตร โดยมีภาระงานดังนี้

(๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก คัดภาระงานดังนี้

๒๔ หน่วยภาระงาน ต่อนักศึกษาในที่ปรึกษา ๑ คน ต่อภาคการศึกษาระบบไตรภาค หรือ

๓๖ หน่วยภาระงาน ต่อนักศึกษาในที่ปรึกษา ๑ คน ต่อภาคการศึกษาระบบทวิภาค

(๒) การเทียบภาระงานให้คิดเฉพาะภาคการศึกษาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดังกล่าว ดังนี้

ระดับปริญญาโท ให้คิดภาระงานได้ไม่เกิน ๖ ภาคการศึกษาระบบไตรภาค หรือ ไม่เกิน ๔ ภาคการศึกษาระบบทวิภาค

ระดับปริญญาเอก แบบ ๑.๑ และ ๒.๑ ให้คิดภาระงานได้ไม่เกิน ๙ ภาคการศึกษาระบบไตรภาค หรือ ไม่เกิน ๖ ภาคการศึกษาระบบทวิภาค

ระดับปริญญาเอก แบบ ๑.๒ และ ๒.๒ ให้คิดภาระงานได้ไม่เกิน ๑๒ ภาคการศึกษาระบบไตรภาค หรือ ไม่เกิน ๘ ภาคการศึกษาระบบทวิภาค

(๓) ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก แบ่งภาระงานให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมตามสัดส่วนที่ระบุในคำสั่งการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(๔) ประธานและกรรมการสอบโครงร่างและสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ คัดภาระงานให้ ๑๕ หน่วยภาระงานต่อหัวข้อ

(๕) ผู้ประสานงานรายวิทยานิพนธ์ คัดภาระงานดังนี้

รายวิชาที่มีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ๒-๕ คน คัดภาระงานให้ไม่เกิน ๘ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ๖-๑๐ คน คัดภาระงานให้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ๑๑-๒๐ คน คัดภาระงานให้ไม่เกิน ๒๐ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ๒๑-๓๐ คน คัดภาระงานให้ไม่เกิน ๒๕ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

รายวิชาที่มีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก มากกว่า ๓๐ คน คัดภาระงานให้ไม่เกิน ๓๐ หน่วยภาระงานต่อวิชาต่อภาคการศึกษา

กรณีมีผู้ประสานงานรายวิชามากกว่า ๑ คน ให้คิดภาระงานตามสัดส่วนการมีส่วนร่วม และไม่เกินภาระงานรวมของรายวิชานั้น

๙.๓ การนำภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักระดับปริญญาเอกไปทดแทนภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการในช่วงการรับนักศึกษาถึงการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์

ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาระดับปริญญาเอก สามารถนำไปทดแทนภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการได้โดยมีเกณฑ์ดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักรับนักศึกษาปริญญาเอกใหม่ในปีงบประมาณที่ประเมินสามารถทดแทนภาระงานวิจัยได้ ๕ คะแนน/นักศึกษาปริญญาเอกใหม่ ๑ คน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักดำเนินการให้นักศึกษาปริญญาเอกสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่านภายในระยะเวลาตามแผนการศึกษาที่หลักสูตรกำหนดในปีงบประมาณที่ประเมิน สามารถทดแทนภาระงานวิจัยได้ ๕ คะแนน/นักศึกษาปริญญาเอกที่สอบผ่านโครงร่าง ๑ คน

๙.๔ การนำภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักระดับปริญญาเอกไปทดแทนภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการในช่วงหลังจากการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่านจนจบการศึกษา

๙.๔.๑ กรณีที่นักศึกษาระดับปริญญาเอกเข้าศึกษาในแผนการศึกษาที่นักศึกษาต้องตีพิมพ์ผลงาน ๒ ชิ้น

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักดำเนินการให้นักศึกษาปริญญาเอกสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ผ่านภายในระยะเวลาตามแผนการศึกษาที่หลักสูตรกำหนด และตีพิมพ์ผลงานวิจัยชิ้นที่ ๑ เรียบร้อย (ได้รับการตอบรับ) ในปีงบประมาณที่ประเมิน สามารถทดแทนภาระงานวิจัยได้ ๕ คะแนน/นักศึกษาปริญญาเอก ๑ คน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักดำเนินการให้นักศึกษาปริญญาเอกตีพิมพ์ผลงานวิจัยชิ้นที่ ๒ (ได้รับการตอบรับ) ภายในระยะเวลาตามแผนการศึกษาของหลักสูตร (เช่น ป.ตรี ไป เอก ภายใน ๔ ปี ป.โท ไปเอกภายใน ๓ ปี) ในปีงบประมาณที่ประเมิน สามารถทดแทนภาระงานวิจัยได้ ๕ คะแนน/นักศึกษาปริญญาเอก ๑ คน

๙.๔.๒ กรณีที่นักศึกษาระดับปริญญาเอกเข้าศึกษาในแผนการศึกษาที่นักศึกษาต้องตีพิมพ์ผลงาน ๑ ชิ้น

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักดำเนินการให้นักศึกษาปริญญาเอกสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ ผ่านภายในระยะเวลาตามแผนการศึกษาที่หลักสูตรกำหนด ในปีงบประมาณที่ประเมิน สามารถทดแทนภาระงานวิจัยได้ ๕ คะแนน/นักศึกษาปริญญาเอก ๑ คน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักดำเนินการให้นักศึกษาปริญญาเอกตีพิมพ์ผลงานวิจัย (ได้รับการตอบรับ) ภายในระยะเวลาตามแผนการศึกษาของหลักสูตร (เช่น ป.ตรี ไป เอก ภายใน ๔ ปี ป.โท ไปเอกภายใน ๓ ปี) ในปีงบประมาณที่ประเมิน สามารถทดแทนภาระงานวิจัยได้ ๕ คะแนน/นักศึกษาปริญญาเอก ๑ คน

หลักเกณฑ์การคำนวณคะแนนจากภาระงานสอนและการคำนวณค่าตอบแทนภาระงานสอน
กรณีมีภาระงานสอนสูงกว่าภาระงานสอนขั้นสูง

การคำนวณคะแนนจากภาระงานสอน

กำหนดให้

T = ภาระงานสอนรวม (คิดเฉพาะ ภาระงานสอนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และ การสอนรูปแบบอื่น) ในปีการศึกษาที่ใช้ประเมินประจำปี (Total Teaching load)

Q = Factor คุณภาพการสอน (Q) คิดจากผลการประเมินการสอนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักโดยนักศึกษาจากทุกรายวิชาที่สอน ดังตารางที่ ๓

QT = ภาระงานสอนคุณภาพ (Quality Teaching Load)

โดย $QT = T \times Q$

ตารางภาคผนวกที่ ๑.๓ Factor คุณภาพการสอน (Q)

ผลการประเมินการสอนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักโดยนักศึกษา จากทุกรายวิชา (คิดทศนิยม ๒ ตำแหน่ง)	Factor คุณภาพการสอน (Q)
≥ 4.50	๑.๐
๔.๒๕-๔.๔๙	๐.๙
๔.๐๐-๔.๒๔	๐.๘
< 4.00	๐.๗

คะแนนจากภาระงานสอน จะขึ้นอยู่กับภาระงานสอนคุณภาพ (QT) ในปีประเมิน และภาระงานแต่ละด้านและหน่วยภาระงานต่อรอบปีประเมินที่พนักงานสายวิชาการต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑-๖ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการและพนักงานบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗

ตัวอย่างเช่น พนักงานสายวิชาการทั่วไป ที่มีภาระงานแต่ละด้านและหน่วยภาระงานต่อรอบปีประเมินตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการและพนักงานบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งกำหนดภาระงานสอนขั้นต่ำที่ ๕๐๐ ภาระงานและภาระงานขั้นสูงที่ ๗๐๐ ภาระงาน ดังตารางข้างล่าง

ภาระงานด้าน	คะแนน ขั้นต่ำ	คะแนน (เต็ม)	หน่วยภาระงานต่อปี	
			ขั้นต่ำ	ขั้นสูง
๑. สอน	๑๔	๒๐	๕๐๐	๗๐๐
๒. วิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ	๑๔	๒๐	๕๐๐	๗๐๐
๓. บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม หรืองานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย	๖	๑๐	๒๐๐	๓๓๐
รวม	๓๔	๕๐	๑,๒๐๐	๑,๗๓๐

การคำนวณคะแนนจากภาระงานสอนสำหรับพนักงานสายวิชาการที่มีภาระงานตามตารางข้างต้นมีหลักการคิดคือ ภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับหรือสูงกว่า ๗๐๐ ภาระงาน จะได้คะแนนเต็ม (๒๐ คะแนน) ภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ ๕๐๐ ภาระงาน จะได้คะแนนขั้นต่ำ (๑๔ คะแนน) ภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้มีค่าสูงกว่าภาระงานขั้นต่ำแต่น้อยกว่าภาระงานขั้นสูง ($500 < QT < 700$) คะแนนที่ได้จะแปรตามสัดส่วนระหว่างคะแนนขั้นต่ำและคะแนนขั้นสูง (มากกว่า ๑๔ แต่มิใช่น้อยกว่า ๒๐ คะแนน) และถ้าภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้มีค่าต่ำกว่าภาระงานขั้นต่ำ ($QT < 500$) จะได้คะแนนแปรตามสัดส่วนระหว่าง ๐ และน้อยกว่า ๑๔ คะแนน ดังนั้นจะสามารถคิดคะแนนการสอนสำหรับมาตรฐานภาระงานของพนักงานสายวิชาการทั่วไปจากภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้สำหรับพนักงานสายวิชาการที่มีมาตรฐานภาระงานตามตารางข้างต้นได้ดังตาราง ที่ ๔ สำหรับพนักงานสายวิชาการที่มีภาระงานแต่ละด้านและหน่วยภาระงานต่อรอบปีประเมินในลักษณะอื่น ๆ ตามตารางที่ ๒-๖ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการและพนักงานบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗ สามารถคิดคะแนนการสอนได้ในการทำงานเดียวกัน

ตารางภาคผนวกที่ ๑.๔ ตัวอย่างการคิดคะแนนจากภาระงานสอนสำหรับพนักงานสายวิชาการทั่วไปที่มีภาระงานแต่ละด้านและหน่วยภาระงานต่อรอบปีประเมินตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการและพนักงานบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗

ภาระงานสอนที่คำนึงถึงคุณภาพในการจัดการเรียนสอน (QT)	คะแนนจากภาระงานสอน
$QT \geq 700$	๒๐
$500 < QT < 700$	$14 + \frac{(20 - 14)(QT - 500)}{(700 - 500)}$ $= 14 + 0.0๓(QT - 500)$
$QT = 500$	๑๔
$0 \leq QT < 500$	$0 + \frac{(14 - 0)(QT - 0)}{(500 - 0)}$ $= 0.๐๒๘(QT)$

ตัวอย่าง เช่น

อาจารย์ ก มีภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้ เท่ากับ ๗๐๐ หรือมากกว่า ๗๐๐ จะได้คะแนนจากภาระงานสอนเท่ากับ ๒๐ คะแนน

อาจารย์ ข มีภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้ เท่ากับ ๖๘๐ จะได้คะแนนจากภาระงานสอน $14 + 0.0๓(680 - 500)$ เท่ากับ ๑๙.๔ คะแนน

อาจารย์ ค มีภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้ เท่ากับ ๖๐๐ จะได้คะแนนภาระงานสอน $14 + 0.0๓(600 - 500)$ เท่ากับ ๑๗ คะแนน

อาจารย์ ง มีภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้ เท่ากับ ๕๐๐ จะได้คะแนนภาระงานสอน $0.0๒๘(500)$ เท่ากับ ๑๔ คะแนน

อาจารย์ จ มีภาระงานสอน QT ที่คำนวณได้ เท่ากับ ๔๐๐ จะได้คะแนนภาระงานสอน $0.0๒๘(400)$ เท่ากับ ๑๑.๒ คะแนน

**การคำนวณค่าตอบแทนภาระงานสอนในกรณีที่ภาระงานสอนคุณภาพ (QT)
สูงกว่าภาระงานสอนชั้นสูง**

ในกรณีที่อาจารย์มีภาระงานสอน QT สูงกว่ามาตรฐานภาระงานสอนชั้นสูงที่กำหนด และมีภาระงานด้านวิจัยผ่านมาตรฐานภาระงานด้านวิจัยขั้นต่ำที่มหาวิทยาลัยกำหนด สำนักวิชาพิจารณาจ่ายค่าตอบแทนการสอนส่วนที่เกินจากภาระงานสอนชั้นสูงได้โดยเบิกจ่ายจากเงินกองทุนสำนักวิชาตามความสามารถในการจ่ายของสำนักวิชา โดยมีกรอบการคิดคือ

QT สูงกว่าภาระงานสอนชั้นสูง ๑๐๐ ภาระงาน (เทียบเท่าประมาณการสอนรายวิชาบรรยาย ๓ หน่วยกิต ๑ รายวิชา) ให้มีค่าตอบแทนไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อปีการศึกษา (หรือ QT สูงกว่าภาระงานสอนชั้นสูง ๑ ภาระงาน ให้มีค่าตอบแทนไม่เกิน ๑๐๐ บาทต่อปีการศึกษา) ดังนั้นสามารถคิดค่าตอบแทนการสอนในกรณีที่ภาระงานสอน QT สูงกว่าภาระงานสอนชั้นสูง* ได้ดังสมการ

$$M = 100 \times X$$

เมื่อ

M = ค่าตอบแทนภาระงานสอนในกรณีที่ภาระงานสอน QT สูงกว่าภาระงานสอนชั้นสูง (ไม่เกิน M บาท/ปีการศึกษา)

X = ภาระงานสอน QT ที่สูงกว่าภาระงานสอนชั้นสูง (ภาระงาน)

ตัวอย่าง การคำนวณค่าตอบแทนภาระงานสอน (M) เช่น

X (ภาระงาน)	M=100X	ค่าตอบแทนการสอน (บาท/ปีการศึกษา)
๑	100X๑	ไม่เกิน ๑๐๐
๑๐๐	100X๑๐๐ = 10,๐๐๐	ไม่เกิน 10,๐๐๐
๑๒๐	100X๑๒๐ = 12,๐๐๐	ไม่เกิน 12,๐๐๐
๑๕๐	100X๑๕๐ = 15,๐๐๐	ไม่เกิน 15,๐๐๐
๒๐๐	100X๒๐๐ = 20,๐๐๐	ไม่เกิน 20,๐๐๐
๒๑๐	100X๒๑๐ = 21,๐๐๐	ไม่เกิน 21,๐๐๐

***หมายเหตุ**

๑. ภาระงานสอนชั้นสูงของพนักงานสายวิชาการ ขึ้นอยู่กับภาระงานแต่ละด้านและหน่วยภาระงานต่อรอบปี ประเมินที่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑-๖ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการและพนักงานบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗ และตารางที่ ๗-๘ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง แกไขประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗

๒. อาจารย์สัญญาจ้างกรณี ๑๐(๑) และ ๑๐(๔) ที่ไม่ใช่ผู้เกษียณอายุสามารถได้รับค่าตอบแทนภาระงานสอนในกรณีที่ภาระงานสอนคุณภาพ (QT) สูงกว่าภาระงานสอนชั้นสูง

๓. อาจารย์สัญญาจ้างกรณี ๑๐ (๒) และ ๑๐(๓) ไม่ได้รับค่าตอบแทนภาระงานสอนในกรณีที่ภาระงานสอนคุณภาพ (QT) สูงกว่าภาระงานสอนชั้นสูง

บทเฉพาะกาล

ในช่วงของการเปลี่ยนผ่านจากการจัดการศึกษาระบบไตรภาคไปสู่ระบบทวิภาคที่สมบูรณ์ทั้งระบบนั้น รายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษาจะมีทั้งรายวิชาที่อยู่ในเล่มหลักสูตรตามระบบไตรภาค (รายวิชาที่มีรหัสรายวิชาตั้งแต่ปี ๖๖ ลงมา) และรายวิชาที่อยู่ในเล่มหลักสูตรตามระบบทวิภาค (รายวิชาที่มีรหัสรายวิชาตั้งแต่ปี ๖๗ ขึ้นไป) ดังนั้นในการคิดภาระงานสอนของรายวิชาที่อยู่ในเล่มหลักสูตรตามระบบไตรภาค และตามระบบทวิภาค จะคิดภาระงานตลอดปีการศึกษาเป็น ๑๒ และ ๑๕ สัปดาห์ ตามลำดับ

ภาคผนวก ๒

ภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ

ภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ หมายถึง ภาระงานการผลิตผลงานอันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย และการพัฒนางานทางวิชาการ เช่น ตำรา หนังสือบทความทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

การคิดภาระงานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ คิดคะแนน โดยเทียบเท่า ๒๐ คะแนน เป็น ๗๐๐ หน่วยภาระงาน

งานวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ ได้แก่ ผลงานทางวิชาการตามข้อ ๑. และผลงานทางวิชาการลักษณะอื่น ตามข้อ ๔.

พนักงานสายวิชาการต้องทำผลงานทางวิชาการไม่น้อยกว่าคะแนนขั้นต่ำตามตารางที่ ๑-๖ ของข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗ หรือฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑ ประเภทของผลงานทางวิชาการ มีดังนี้

(๑) ผลงานวิจัยประเภท Full length research article และ Review article รวมถึง Book Chapter ที่ถูกเผยแพร่ในฐานข้อมูล Scopus

(๑.๑) คิดค่า Quartile ในช่วงที่ผลงานได้รับการตอบรับการตีพิมพ์ และเป็นผลงานที่ได้รับการตอบรับตีพิมพ์หรือตีพิมพ์เผยแพร่ในปีประเมินและอยู่ในฐาน Scopus

(๑.๒) กรณีเป็นผลงานก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบัน วัน-เดือน-ปีที่มีการเผยแพร่ผลงานต้องอยู่ในรอบปีประเมินก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบันไม่เกิน ๑ ปีงบประมาณ และในปีที่ยื่น ผลงานยังคงอยู่ในฐาน Scopus

(๒) ตำรา หนังสือ นิยาม รูปแบบ และการเผยแพร่ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม โดยเจ้าของผลงานเป็น first author เท่านั้น และผ่านการประเมินคุณภาพเพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในรอบปีประเมิน หรือได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรอบปีประเมินโดยสำนักพิมพ์ที่มี peer review ที่คณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัยแต่งตั้ง กรณีเป็นผลงานก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบัน วัน-เดือน-ปีที่มีการเผยแพร่ผลงานต้องอยู่ในรอบปีประเมินก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบันไม่เกิน ๑ ปีงบประมาณ

(๓) งานสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีเจ้าของผลงานเป็น first author เท่านั้น และเป็นผลงานที่ได้รับการเผยแพร่ในรอบปีประเมิน กรณีเป็นผลงานก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบัน วัน-เดือน-ปีที่มีการเผยแพร่ผลงานต้องอยู่ในรอบปีประเมินก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบันไม่เกิน ๑ ปีงบประมาณ

(๔) ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ มีเจ้าของผลงานเป็น first author เท่านั้น และเป็นผลงานที่ได้รับการเผยแพร่ในรอบปีประเมิน กรณีเป็นผลงานก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบัน วัน-เดือน-ปีที่มีการเผยแพร่ผลงานต้องอยู่ในรอบปีประเมินก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบันไม่เกิน ๑ ปีงบประมาณ

(๕) สิทธิบัตรการประดิษฐ์ ที่ได้รับการจดทะเบียนในประเทศไทย คิดคะแนนให้ตามสัดส่วนการมีส่วนร่วม คะแนนในส่วนของสิทธิบัตรการประดิษฐ์คิดให้เมื่อได้รับการจดทะเบียน โดยอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นผู้กรอกข้อมูลลงในระบบและดำเนินการ ข้อมูลนี้เป็นการให้คะแนนสำหรับการยื่นจดทะเบียนในประเทศไทยเท่านั้น เนื่องจากการจดทะเบียนระดับนานาชาติจะเกิดขึ้นได้ยาก เพราะมีค่าใช้จ่ายดำเนินการสูง หากมีผลงานประเภทนี้จะพิจารณาเป็นกรณีไป และเป็นผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตรการ

ประดิษฐ์ในรอบปีประเมิน กรณีเป็นผลงานก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบัน วัน-เดือน-ปีที่มีการเผยแพร่ผลงานต้องอยู่ในรอบปีประเมินก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบันไม่เกิน ๑ ปีงบประมาณ

ข้อ ๒ การประเมินผลงานทางวิชาการ

(๑) ผลงานวิจัยประเภท Full length research article และ Review article รวมถึง Book Chapter ที่ถูกเผยแพร่ในฐานข้อมูล Scopus ได้รับการตอบรับการตีพิมพ์หรือตีพิมพ์เผยแพร่ในฐาน Scopus มีการประเมินและคิดคะแนน รายละเอียดตามตารางภาคผนวกที่ ๒.๑

ตารางภาคผนวกที่ ๒.๑ คะแนนผลงานทางวิชาการประเภท Full length research article และ Review article

Scopus Quartile (Q)	คะแนน สำหรับ Full length research article หรือ Review article รวมถึง Book Chapter			
	คุณวุฒิ	FA	CA	EIC
Q๑	ป. เอก, ป. โท (ทั้งที่มีและไม่มีตำแหน่งวิชาการ)	๒๐	๒๐	๑๔
Q๒	ป. เอก (ทั้งที่มีและไม่มีตำแหน่งวิชาการ), ป.โท (ที่มีตำแหน่งวิชาการ)	๑๖	๑๖	๑๐
Q๒	ป. โท (ที่ไม่มีตำแหน่งวิชาการ)	๒๐	๒๐	๑๔

หมายเหตุ

๑. ผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author, FA) ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author, CA) และผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (Essentially intellectual contributor, EIC) ถูกระบุไว้ในบทความในวารสารที่เผยแพร่

๒. พนักงานที่มีบทบาทเป็นผู้มีส่วนสำคัญทางปัญญา (Essentially intellectual contributor, EIC) ในบทความและใช้บทความนี้ประเมินภาระงาน

๒.๑ บทความต้องมีผู้ประพันธ์สังกัดมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่างประเทศ

๒.๒ ให้เขียนบทบาทของพนักงานที่เป็น EIC โดยใช้แบบฟอร์มข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม และ

๒.๓ ระบุรายละเอียดการมีส่วนร่วมในบทความ พร้อมลายมือชื่อรับรองจากผู้ประพันธ์ทุกคน

หมายเหตุ (ต่อ)

๓. ผลงาน ๑ บทความยื่นประเมินผลได้เพียง ๑ ครั้ง

๔. พนักงานสายวิชาการสามารถตีพิมพ์ผลงานในฐานข้อมูลต่ำกว่า Scopus Q๒ หรือ ฐานข้อมูลอื่น ๆ เพื่อนำไปใช้ในวัตถุประสงค์ต่างๆ ได้ แต่จะไม่ได้รับการพิจารณาภาระงาน และกรณีที่ตีพิมพ์ผลงานในฐานข้อมูลต่ำกว่า Scopus Q๑ จะไม่สามารถนำผลงานไปเบิกค่าตอบแทนพิเศษเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการอีก ๑ เท่าได้

๕. ผลงานวิจัยตีพิมพ์ ที่มีความสอดคล้องกับ Sustainable Development Goal (SDG) โดยมีหลักฐานถูกรายงานไว้ในฐานข้อมูล Scival จะได้รับการพิจารณาและ/หรือ คะแนนเพิ่มเติม ดังนี้

๕.๑ ผลงานวิจัยตีพิมพ์ ที่มีความสอดคล้องกับ SDG ที่ตีพิมพ์ใน Quartile ๑ ได้รับการพิจารณาบริการวิชาการเพิ่ม ๒๐๐ หน่วยภาระงาน

๕.๒ ผลงานวิจัยตีพิมพ์ ที่มีความสอดคล้องกับ SDG ที่ตีพิมพ์ใน Quartile ๒ สำหรับอาจารย์วุฒิ

ปริญญาเอก และวุฒิปริญญาโทที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ได้รับคะแนนภาระงานวิจัยเพิ่ม ๒ คะแนน และได้รับภาระงานบริการวิชาการเพิ่ม ๒๐๐ หน่วยภาระงาน ๕.๓ ผลงานวิจัยตีพิมพ์ที่มีความสอดคล้องกับ SDG ที่ตีพิมพ์ใน Quartile ๒ สำหรับอาจารย์วุฒิปริญญาโทที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ ได้รับภาระงานบริการวิชาการเพิ่ม ๒๐๐ หน่วยภาระงาน
--

(๒) ตำรา และหนังสือ คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่และลักษณะคุณภาพของผลงานประเภทตำราและหนังสือ เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วยเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ผลการประเมินระดับ B ได้ ๑๖ คะแนน ระดับ A ขึ้นไป ได้ ๒๐ คะแนน รายละเอียดคำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของตำราและ หนังสือ แสดงตามตารางภาคผนวกที่ ๒.๒ และตาราง ภาคผนวกที่ ๒.๓ ตามลำดับ ตารางภาคผนวกที่ ๒.๒ คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่และลักษณะคุณภาพของผลงานประเภทตำรา	
นิยาม	งานวิชาการที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนทั้งรายวิชา หรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาซึ่งเกิดจากการข้อค้นพบจากทฤษฎี จากงานวิจัยของผู้เขียน หรือความรู้ที่ได้จากการค้นคว้าศึกษามาวิเคราะห์สังเคราะห์ รวบรวมและเรียบเรียง โดยมีมีโนทัศน์ที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็นแกนกลางซึ่งสัมพันธ์กับมีโนทัศน์ย่อยอื่นอย่างเป็นระบบ มีเอกภาพสัมฤทธิ์ภาพและสารัตถภาพตามหลักการเขียนที่ดี ใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานทางวิชาการ และให้ความรู้อันเป็นความรู้สำคัญที่มีผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อวงวิชาการนั้น เนื้อหาสาระของตำราต้องมีความทันสมัย ตำราอาจจะได้รับการพัฒนาขึ้นจากเอกสารคำสอนจนถึงระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด
รูปแบบ	เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง บรรณานุกรม และ ดัชนีคำค้น ทั้งนี้ควรมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งโดยจะต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบันไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งของผู้เขียน ดังนี้ ๑. การเผยแพร่โดยวิธีการพิมพ์หรือ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ๓. การเผยแพร่เป็น e-book โดยสำนักพิมพ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับ การเผยแพร่งดังกล่าวจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน
ลักษณะคุณภาพ	ระดับ B เป็นตำราที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้อง

	๑. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้ หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๒. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยของผู้เขียนที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ๓. สามารถนำไปใช้อ้างอิงอย่างกว้างขวางต่อวงวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ มีความละเอียดและความลุ่มลึกทางวิชาการในระดับสูง ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้อง ๑. มีลักษณะเป็นงานที่มีการสังเคราะห์และสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) หรือเสนอทฤษฎีใหม่ทางวิชาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าอย่างต่อเนื่องโดยพิจารณาจากการได้รับการอ้างอิงอย่างกว้างขวางในระดับนานาชาติ ๓. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ
--	--

ตารางภาคผนวกที่ ๒.๓ คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่และลักษณะคุณภาพของผลงานประเภทหนังสือ

นิยาม	งานวิชาการที่เกิดจากการค้นคว้าศึกษาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างรอบด้านและลึกซึ้งมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์และเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยมโนทัศน์หลักที่เป็นแกนกลางและมโนทัศน์ย่อยที่สัมพันธ์กัน มีความละเอียดลึกซึ้ง ใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานทางวิชาการ ให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญา ความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาของหนังสือไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตรและไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัย
รูปแบบ	เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง บรรณานุกรม และ ดัชนีคำค้น ที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ โดยอาจมีข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบด้วยก็ได้ตามรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ ๑. เป็นงานวิชาการที่ผู้เขียนเขียนทั้งเล่ม (authored book) คือ เอกสารที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้นทั้งเล่มอย่างมีเอกภาพมีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญา ความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ ๒. เป็นงานวิชาการบางบทหรือส่วนหนึ่งในหนังสือที่มีผู้เขียนหลายคน (book chapter) โดยจะต้องมีความเป็นเอกภาพของเนื้อหาวิชาการซึ่งผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จในแต่ละบท และเป็นงานศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิทยาอันเป็นที่ยอมรับจนได้ข้อสรุปที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือนำไปประยุกต์ใช้ได้ จำนวนบทที่จะนำมาแทนหนังสือ ๑ เล่ม ต้องมีจำนวนอย่างน้อย ๕ บท และมีจำนวนหน้าของผู้เขียนผู้เขียนรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๘๐ หน้า โดยสาระของบทในหนังสือทั้ง ๕ บท จะต้องไม่ซ้ำซ้อนกันทั้งนี้อาจอยู่ในหนังสือเล่มเดียวกันหรือหลายเล่มก็ได้และสำหรับการประเมินคุณภาพจะต้องประเมินคุณภาพโดยรวมทั้งหมด
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งโดยจะต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบันไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งของผู้เขียน ดังนี้

	๑. การเผยแพร่โดยวิธีการพิมพ์หรือ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ๓. การเผยแพร่เป็น e-book โดยสำนักพิมพ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับ การเผยแพร่งานจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆในหลักสูตรเท่านั้นจำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน
ลักษณะคุณภาพ	ระดับ B เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้อง ๑. มีการวิเคราะห์ เสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๒. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๓. สามารถนำไปใช้อ้างอิงอย่างกว้างขวางต่อวงวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ มีความละเอียดและความคล่องตัวทางวิชาการในระดับสูง ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้อง ๑. มีลักษณะเป็นงานที่มีการสังเคราะห์และสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ (Body of Knowledge) หรือเสนอทฤษฎีใหม่ทางวิชาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าอย่างต่อเนื่องโดยพิจารณาจากการได้รับการอ้างอิงอย่างกว้างขวางในระดับนานาชาติ ๓. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ

การคิดคะแนนของตำราหรือหนังสือเป็นภาระงานวิจัยและพัฒนาทางวิชาการ

๑. กรณีที่เป็นตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาในการขอตำแหน่งทางวิชาการ ในระดับ B หรือ A ขึ้นไป และผู้แต่งต้องมีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ คิดคะแนนวิจัยได้ ๒๐ คะแนน ต่อ หนังสือหรือตำรา ๑ เล่ม (กรณีที่เป็นผู้แต่งคนเดียวสามารถใช้คะแนนที่ได้ ๒ ปีประเมิน)
๒. กรณีที่เป็นตำราหรือหนังสือฉบับสมบูรณ์ (ประกอบด้วยเนื้อหาอย่างน้อย ๕ บท) ที่ยังไม่ได้ใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการ จะต้องมีการพิจารณาคุณภาพและต้องมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางตามขั้นตอนดังนี้
 - ๒.๑ คณะกรรมการประจำสำนักวิชาแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานั้นๆ หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง (Peer Review) ที่มาจากหลากหลายสถาบันไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งของผู้ยื่นขอพิจารณาภาระงานเพื่อประเมินคุณภาพตำราหรือหนังสือ (ดำเนินการเป็นเรื่องลับ โดยที่ผู้ขอประเมินตำรา/หนังสือ ต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดใด ในทุกขั้นตอนของการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ รวมถึงการประเมินผล)
 - ๒.๒ สำนักวิชาจัดส่งตำราหรือหนังสือให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตอบรับเพื่อประเมินคุณภาพ โดยใช้แบบฟอร์มการประเมินตำราหรือหนังสือที่ส่วนทรัพยากรมนุษย์และองค์กรกำหนด
 - ๒.๓ คณะกรรมการประจำสำนักวิชารวบรวมผลการประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และแจ้งผลการประเมินเฉพาะคะแนนและข้อเสนอแนะให้ผู้ขอประเมินตำราหรือหนังสือทราบและแก้ไขตำราหรือหนังสือตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ (ดำเนินการเป็นเรื่องลับ)

๒.๔ ผู้ขอประเมินตำราหรือหนังสือแก้ไขตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และดำเนินการจัดทำตำราฉบับหรือหนังสือที่แก้ไขตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิให้เรียบร้อยและดำเนินการให้มีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง ตามรูปแบบการเผยแพร่ที่ระบุในตารางภาคผนวก ๒.๒ หรือ ๒.๓

๒.๕ ผู้ขอประเมินตำราหรือหนังสือส่งตำราหรือหนังสือที่ผ่านการเผยแพร่พร้อมหลักฐานการเผยแพร่ไปยังส่วนทรัพยากรมนุษย์และองค์กรเพื่อขอคิดภาระงานวิจัยประจำปี

๒.๖ ส่วนทรัพยากรมนุษย์และองค์กรขอให้ทางสำนักวิชาจัดส่งหลักฐานการประเมินตำราหรือหนังสือโดยผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อคิดคะแนนภาระงานให้กับผู้ขอประเมินตามผลการประเมินที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ

๒.๗ คะแนนที่ได้จะขึ้นอยู่กับผลการประเมินของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการประเมินระดับ B ได้ ๑๖ คะแนน ระดับ A ขึ้นไป ได้ ๒๐ คะแนน โดยผู้ขอต้องมีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ (กรณีที่เป็นผู้แต่งคนเดียวสามารถใช้คะแนนที่ได้ ๒ ปีประเมิน)

๓. กรณีที่ยังไม่ได้จัดทำตำราหรือหนังสือฉบับสมบูรณ์แต่จะมีการดำเนินการในปีประเมิน มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

๓.๑ ผู้ที่จะใช้ตำราหรือหนังสือเป็นภาระงานวิจัยจัดทำเค้าโครงของตำราหรือหนังสือพร้อมแผนการดำเนินการในปีประเมินและเสนอกรรมการประจำสำนักวิชาพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๓.๒ คณะกรรมการประจำสำนักวิชาพิจารณาเค้าโครงและแผนการจัดทำตำราหรือหนังสือและกำกับติดตามให้ผู้ขอประเมินตำราหรือหนังสือจัดทำตำราหรือหนังสือตามแผนที่กำหนดไว้โดยให้มีการรายงานความก้าวหน้าต่อกรรมการประจำสำนักวิชาเป็นระยะจนการจัดทำตำราหรือหนังสือแล้วเสร็จ

๓.๓ กรณีที่ผู้จัดทำตำราหรือหนังสือ จัดทำตำราหรือหนังสือเสร็จสมบูรณ์ ให้จัดส่งให้กรรมการประจำสำนักวิชา เพื่อดำเนินการให้มีการประเมินคุณภาพ ตามขั้นตอนที่ ๒.๑-๒.๖

๓.๓.๑ กรณีที่หนังสือที่ยังแต่งไม่เสร็จสมบูรณ์ (ยังไม่ครบ ๕ บท) แต่ดำเนินการเสร็จเป็นบท สามารถเสนอแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพในแต่ละบทได้ โดยกรรมการประจำสำนักวิชา/วิทยาลัยจะต้องแต่งผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๒.๑ เพื่อประเมินผลงานคุณภาพในแต่ละบทที่ดำเนินการเสร็จได้ ในแต่ละบทถ้ามีผลการประเมินระดับ B จะได้ ๑๖ คะแนน ระดับ A ขึ้นไป จะได้ ๒๐ คะแนน และสามารถคิดเทียบเป็นคะแนนวิจัย (เต็ม ๒๐ คะแนน สำหรับหนังสือหรือตำราที่มีจำนวนบทไม่น้อยกว่า ๕ บท) ได้โดยหารคะแนนที่ได้แต่ละบทด้วย ๕ และ คูณด้วยจำนวนบทที่ได้รับการประเมิน เช่น ผู้ขอดำเนินการเสร็จและได้ส่งประเมินจำนวน ๓ บท โดยบทที่ ๑ ได้ระดับ B ได้ ๑๖ คะแนน บทที่ ๒ ได้ระดับ A ได้ ๒๐ คะแนน และบทที่ ๓ ได้ระดับ A ได้ ๒๐ คะแนน ดังนั้น คะแนนของบทที่ ๑ จะได้ เท่ากับ ๑๖/๕ เท่ากับ ๓.๒ คะแนนของบทที่ ๒ คือ ๒๐/๕ เท่ากับ ๔ และคะแนนของบทที่ ๓ คือ ๒๐/๕ เท่ากับ ๔ ดังนั้นคะแนนรวมจากการประเมินทั้ง ๓ บท เท่ากับ ๑๑.๒ คะแนน

(๓) งานสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ผลการประเมินดีมาก เท่ากับ ๒๐ คะแนน ดี เท่ากับ ๑๖ คะแนน รายละเอียดตามตารางภาคผนวกที่ ๒.๔

ตารางภาคผนวกที่ ๒.๔ การประเมินผลงานสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
คำชี้แจง การพิจารณาผลงานสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

รายละเอียดการประเมิน	ควรปรับปรุง	ดี	ดีมาก
๑. มีการวิเคราะห์ที่มาและปัญหา นำมาซึ่งวัตถุประสงค์ของโครงการนี้			
๒. มีการประยุกต์ใช้แนวความคิดในการออกแบบส่วนต่างๆ ของโครงการชัดเจน			
๓. มีการวิเคราะห์ประกอบการอธิบายและแสดงให้เห็นถึงความรู้ทางวิชาการชัดเจน			
๔. มีการแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาแบบร่าง / การต่อยอดการประยุกต์ใช้ในอนาคต			
๕. มีการสรุปปัญหาข้อจำกัดและแนวทางการแก้ไข			
๖. มีการประเมินจากผู้ใช้หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ			
๗. เป็นผลงานใหม่หรือเป็นการนำเสนอสิ่งที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ด้วยแนวความคิดและทฤษฎีใหม่ในการออกแบบ			

ที่มา: ดัดแปลงจากแบบประเมินคุณภาพผลงานออกแบบและสร้างสรรค์ โครงการสถาปัตย์นิทัศน์ ครั้งที่ ๕
 สมาคมบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย

สรุปผลงานพิจารณาคุณภาพผลงานออกแบบและสร้างสรรค์โดยรวม

อยู่ในเกณฑ์ ดี สมควรเผยแพร่ผลงาน ดีมาก สมควรเผยแพร่ผลงาน
 กรณีมีความเห็นรวบยอดว่าผลงานออกแบบและสร้างสรรค์นี้ ควรปรับปรุง

€ ปรับปรุงเป็นบางส่วน / ต้องปรับปรุงแก้ไขผลงานตามเสนอแนะ จึงสมควรเผยแพร่ผลงานได้

€ ปรับปรุงเป็นส่วนใหญ่ / ต้องปรับปรุงแก้ไขผลงานตามเสนอแนะ เพื่อส่งกลับไปยังผู้ประเมินพิจารณาประเมินผลอีกครั้ง

คะแนนผลงานวิชาการส่วนบุคคล/ผลงาน

ระดับดีมาก ๒๐ คะแนน

ระดับดี ๑๖ คะแนน

ควรปรับปรุง ๐ คะแนน

เกณฑ์พิจารณาคุณภาพเวทีงานสร้างสรรค์ที่เทียบเท่างานวิชาการ

๑. เวทีที่นำเสนอต้องมีการจัดงานสร้างสรรค์ทางวิชาการมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ครั้ง

๒. มีส่วนร่วมขององค์กรวิชาชีพ

๓. มีผู้ประเมินผลงานไม่น้อยกว่า ๓ คน

ลักษณะผลงานสร้างสรรค์

๑. ผลงานออกแบบศิลปกรรม เป็นผลงานที่ผลิตขึ้นและใช้งานจริง มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ตามเกณฑ์

๒. ผลงานออกแบบสถาปัตยกรรม เป็นผลงานที่ก่อสร้างขึ้นและใช้งานจริง มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ตามเกณฑ์

๓. ผลงานออกแบบวางผัง เป็นผลงานศึกษาออกแบบและใช้งานจริง มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ตามเกณฑ์

การยื่นผลงานในการขอภาระงาน

เล่มสูจิบัตรการเผยแพร่ผลงานหรือเอกสารการตอบรับในการเผยแพร่ผลงาน

หมายเหตุ

๑. สถาปตินิทรรศน์ ครั้งที่ ๕ : ๕th ARCHITECTURE & DESIGN Exhibition ๒๐๒๑ นิทรรศการเผยแพร่ผลงานออกแบบและสร้างสรรค์ (สภาคณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย)

๒. การประชุมวิชาการ วิจัย และงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมสถาปัตยกรรม ครั้งที่ ๖ (คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปะและการออกแบบ มหาวิทยาลัยนเรศวร)

๓. โครงการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ (ICAD) (การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร)

๔. โครงการประชุมวิชาการสร้างสรรค์ระดับชาติ “ภูมิปัญญาพื้นถิ่นสร้างสรรค์” (คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)

๕. ฯลฯ

(๔) ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่และลักษณะคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วยเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๒.๔

ผลการประเมินระดับ B ได้ ๑๖ คะแนน ระดับ A ขึ้นไป ได้ ๒๐ คะแนน รายละเอียดคำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพ ของผลงานสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ แสดงตามตารางภาคผนวกที่ ๒.๕

ตารางภาคผนวกที่ ๒.๕ คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่และลักษณะคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

นิยาม	ผลงานหรือชุดของผลงานสร้างสรรค์ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางสุนทรียะ ศิลปะ โดยผลงานดังกล่าวต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างสรรค์ของเจ้าของผลงานและต้องอธิบายได้ว่า มีแนวคิดจากปรัชญา จริยธรรม สุนทรียภาพซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของความจริง ความดี ความงาม พร้อมคำอธิบายอันก่อปรด้วยหลักวิชาที่เอื้อต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจ ความหมายและคุณค่าของงาน เช่น ผลงานสร้างสรรค์ด้านวรรณกรรม ด้านศิลปะการแสดง ด้านดนตรี ด้านสถาปัตยกรรม การออกแบบ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ และศิลปะด้านอื่น ๆ
รูปแบบ	งานสร้างสรรค์ พร้อมบทวิเคราะห์ที่อธิบายหลักการ หลักวิชา และ/หรือความคิดเชิงทฤษฎี รวมทั้งกระบวนการและ/หรือเทคนิคในการสร้างงาน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ให้เห็นความรู้ในการพัฒนาต่อยอดผลงานการนำเสนอความรู้ใหม่ที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาสาขาวิชาชีพและการศึกษา
การเผยแพร่	เผยแพร่สู่สาธารณชนในลักษณะใดลักษณะหนึ่งอย่างกว้างขวางโดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer)

	ที่มาจากหลากหลายสถาบันไม่น้อยกว่า ๓ สถาบัน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งของผู้เสนอ ดังนี้ วิธีการเผยแพร่ ๑. วรรณกรรมต้นแบบหรือผลงานสร้างสรรค์ต้นแบบและเอกสารประกอบต้องพิมพ์เผยแพร่หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๒. การจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การแสดงสาธารณะ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง ภาพถ่าย แลบบันทึกภาพ หรือ การแสดงผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๓. การเผยแพร่ที่เกิดจากการใช้งานจริงที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ หรือนานาชาติ ตลอดจนการเผยแพร่โดยการได้รับเชิญไปบรรยาย หรือในการประชุมวิชาการงานศิลป์หรือวิชาชีพในต่างประเทศ สำหรับศิลปะการแสดงต้องแสดงในกิจกรรมที่จัดโดยองค์กรระดับประเทศซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพของสาขาวิชานั้นๆ ของประเทศไทยหรือนานาชาติ สถานที่นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ระดับชาติหรือระดับนานาชาติต้องเป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพนั้นๆ และต้องดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องโดยเป็นเวลาที่แสดงผลงานอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี
ลักษณะ คุณภาพ	ระดับ B เป็นผลงานที่มีคุณภาพทางการสร้างสรรค์ ดดยสามารถอธิบายหลักการ แนวคิด กระบวนการ เทคนิค รวมถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผลเพื่อสื่อความให้กับผู้รับได้เป็นอย่างดี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการด้านงานสร้างสรรค์และการศึกษาของศิลปะแขนงนั้นๆ และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือส่งผลกระทบต่อบุคคลหรือองค์กร ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องเป็นตัวอย่างอันดีที่จะยังประโยชน์เด่นชัดต่อวงวิชาการด้านงานสร้างสรรค์และการศึกษาแขนงนั้นๆ ๑. เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาหรือสร้างสรรค์มาแล้ว ๒. เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลกระทบต่อบุคคล องค์กร ชุมชน หรือสังคม หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแพร่หลาย หรือได้รับการจดสิทธิบัตรและมีการนำไปใช้อ้างอิงในผลงานอื่น ๆ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องเป็นงานที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือนำเสนอสิ่งใหม่ในด้านการสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ ๑. เป็นงานบุกเบิกที่มีคุณค่ายิ่ง มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างลึกซึ้งจนทำให้เกิดการสร้างความรู้ใหม่ ทำให้เกิดความก้าวหน้า เกิดประโยชน์ในแนวทางหรือรูปแบบใหม่ๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลกระทบต่อชุมชนหรือสังคม หรือได้รับการจดสิทธิบัตรและมีหลักฐานการนำสิทธิบัตรไปใช้ หรือประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง ๒. เป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงอย่างกว้างขวางในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ

การยื่นผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ เพื่อขอพิจารณาภาระงานประจำปี

๑. เป็นผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ ที่ผ่านการพิจารณาในการขอตำแหน่งทางวิชาการ ในระดับ B หรือ A ขึ้นไป
๒. เป็นผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ ที่ยังไม่ได้ใช้ประเมินเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ จะต้องมีการพิจารณาคุณภาพและต้องมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางตามขั้นตอนดังนี้

๒.๑ ผู้ขอจะต้องดำเนินการให้ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ ได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง และต้องได้รับการประเมินคุณภาพจากหน่วยงานหรือผู้จัดกิจกรรมการเผยแพร่โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ตามเกณฑ์และเงื่อนไขที่ระบุในตารางภาคผนวกที่ ๒.๕

๒.๒ ผู้ขอประเมินผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ เสนอผลงาน ผลการเผยแพร่และผลการ ประเมินคุณภาพของผลงานผ่านคณะกรรมการประจำสำนักวิชาไปยังส่วนทรัพยากรมนุษย์และ องค์กรเพื่อขอคิดภาระงานประจำปี

(๕) ผลงานทรัพย์สินทางปัญญาประเภท ลิขสิทธิ์การประดิษฐ์ อนุสิทธิบัตร และสิทธิบัตรการ ออกแบบ ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนคุ้มครองทั้งในและต่างประเทศโดยต้องเป็นผลงานที่มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นผู้ถือสิทธิหรือถือสิทธิร่วมและเป็นผลงานที่ได้รับการประกาศคุ้มครองในรอบปีประเมินปัจจุบันหรือในรอบ ปีประเมินก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบันไม่เกิน ๑ ปี บบประมาณ

ประเภทผลงานที่ได้รับการขึ้นทะเบียนคุ้มครอง	คะแนน
๑. สิทธิบัตรการประดิษฐ์	๒๐
๒. อนุสิทธิบัตร	๑๔
๓. สิทธิบัตรการออกแบบ	๗

หมายเหตุ : คิดคะแนนให้ตามสัดส่วนการมีส่วนร่วม

(๖) ผลงานทางวิชาการที่สอดคล้องกับภารกิจด้านการเพิ่ม Industry income ของมหาวิทยาลัย

ลักษณะผลงานวิชาการ

(๖.๑) ผลงานทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาคเอกชนผ่านการทำสัญญาอนุญาต ให้ใช้สิทธิหรือถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยดำเนินการผ่านอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๖.๒) โครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาคเอกชน โดยมีสัญญาวิจัยที่ได้ขึ้นทะเบียนกับ มหาวิทยาลัยผ่านอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๖.๓) โครงการบริการวิชาการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาคเอกชน โดยมีสัญญาบริการวิชาการ ที่ ได้ขึ้นทะเบียนกับมหาวิทยาลัยผ่านอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

งบประมาณ (บาท)	คะแนน
>๑,๕๐๐,๐๐๑	๒๐
๑,๐๐๐,๐๐๑-๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๙
๕๐๐,๐๐๑-๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๘
๔๐๐,๐๐๑-๕๐๐,๐๐๐	๑๗
๓๐๐,๐๐๑-๔๐๐,๐๐๐	๑๖
๒๐๐,๐๐๑-๓๐๐,๐๐๐	๑๕
๑๕๐,๐๐๑-๒๐๐,๐๐๐	๑๔
๑๓๐,๐๐๑-๑๕๐,๐๐๐	๑๓
๑๒๐,๐๐๑-๑๓๐,๐๐๐	๑๒
๑๑๐,๐๐๑-๑๒๐,๐๐๐	๑๑
๑๐๐,๐๐๑-๑๑๐,๐๐๐	๑๐
๙๐,๐๐๑-๑๐๐,๐๐๐	๙
๘๐,๐๐๑-๙๐,๐๐๐	๘
๗๐,๐๐๑-๘๐,๐๐๐	๗
๖๐,๐๐๑-๗๐,๐๐๐	๖
๕๐,๐๐๑-๖๐,๐๐๐	๕
≤๕๐,๐๐๐	๔

หมายเหตุ: คิดจำนวนเงินที่ระบุในสัญญาเงินทุนตามสัดส่วนเวลาและการมีส่วนร่วมในการวิจัย

คณาจารย์ที่สามารถดำเนินการตามข้อนี้ต้องไม่เกินจำนวนร้อยละ ๑๐ ของอาจารย์ทั้งหมดในสำนักวิชา โดยไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

(๓) ผลงานวิชาการรับใช้สังคม (social engagement) ที่ตอบโจทย์ SDG ที่มีการลงทะเบียนกับ ศูนย์บริการวิชาการและต้องสอดคล้องกับภารกิจด้าน THE Impact rankings ของมหาวิทยาลัย โดยต้องมีการ ดำเนินการโครงการที่มีกรอบการทำงานที่สอดคล้องกับที่คณะกรรมการขับเคลื่อน THE Impact Rankings กำหนด โดยวิเคราะห์โจทย์ ลงพื้นที่ ดำเนินกิจกรรม สรุปผล จัดทำบทความ SDG ตามรูปแบบที่กำหนด และผ่านการประเมินโดยคณะกรรมการขับเคลื่อน THE Impact Rankings โดยได้รับคะแนนสูงสุด ๑๔ คะแนน

คณาจารย์ที่สามารถดำเนินการตามข้อนี้ต้องไม่เกินจำนวนร้อยละ ๑๐ ของอาจารย์ทั้งหมดในสำนักวิชา โดยไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ข้อ ๓ เงื่อนไขของผลงานทางวิชาการ

(๑) พนักงานที่ได้รับการยกเว้นผลงานทางวิชาการ ได้แก่

(๑.๑) พนักงานสายวิชาการที่ลาศึกษาต่อ และพนักงานสายวิชาการที่ได้รับทุนยกเว้นค่าธรรมเนียมการศึกษา เพื่อศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

(๑.๒) พนักงานสายวิชาการที่อายุงานไม่ถึง ๘ เดือน

(๑.๓) พนักงานตำแหน่งบริหารวิชาการ หรือผู้กำกับดูแลหน่วยงานที่มีคะแนนภาระงานบริหารอย่าง เดี่ยว ๕๐ คะแนน ได้แก่ รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการศูนย์ สถาบัน หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ผู้ช่วย อธิการบดี รองผู้อำนวยการศูนย์ สถาบัน ที่มีได้เป็นพนักงานสายวิชาการ

(๑.๔) อาจารย์ชาวต่างประเทศสังกัดสำนักวิชาพหุภาษาและการศึกษาทั่วไป กรณีข้อตกลงการ ปฏิบัติงาน (Term of reference) ปฏิบัติงานสอนอย่างเดียว

(๑.๕) อาจารย์สัญญาจ้างชาวไทยผู้เกษียณอายุ สังกัดสำนักวิชาพหุภาษาและการศึกษาทั่วไป กรณีข้อตกลงการปฏิบัติงาน (Term of reference) ปฏิบัติงานสอนอย่างเดียว

(๑.๖) อาจารย์สัญญาจ้างชาวไทยผู้เกษียณอายุ สังกัดสำนักวิชา/วิทยาลัยอื่น ๆ ที่ทำข้อตกลงภาระ งานเป็นภาระงานสอนและหรือวิจัยตามสัดส่วนและจ่ายค่าตอบแทนตามสัดส่วน

(๑.๗) พนักงานสายวิชาการตามข้อ ๑๔ ของประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐาน ภาระงานทางวิชาการของพนักงานสายวิชาการ และพนักงานสายบริหารวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๗ หรือฉบับปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม

(๑.๘) พนักงานสายวิชาการที่ได้รับอนุมัติจากอธิการบดีที่มีภาระงานทางวิชาการเป็นอย่างอื่น หรือ ได้รับอนุมัติจากอธิการบดีเป็นกรณีพิเศษ

(๒) ผลงานทางวิชาการ ข้อ ๑ นำมาขอรับการพิจารณา ได้เพียง ๑ ครั้ง

หมายเหตุ: ผลงานทางวิชาการที่เป็นผลงานวิจัยตีพิมพ์ หรือ Book Chapter ตามข้อ ๑ เมื่อรับรองโดย คณบดีแล้ว และพบว่าต่อมากบทความไม่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus มหาวิทยาลัยจะปรับเปลี่ยนผลการประเมินและ มหาวิทยาลัยจะเรียกเงินคืนหรือหักเงินคืนจากเงินเดือน

การนำผลงานทางวิชาการตาม ข้อ ๑ ไปทดแทนภาระงานสอน และหรือการบริการวิชาการ ทำนุ บำรุงศิลปะและวัฒนธรรมหรืองานอื่น ๆ ให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ใช้คะแนนของผลงานทางวิชาการทั้งหมด ไม่สามารถแบ่งบางส่วนของคะแนนไปทดแทนได้ เกณฑ์ การคิดคะแนนผลงานทางวิชาการที่นำมาทดแทนภาระงานสอน และหรือการบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรมหรืองานอื่น ๆ ตามตารางภาคผนวกที่ ๒.๑-๒.๕ และข้อ ๒ (๕) สิทธิบัตรการประดิษฐ์ที่ได้รับการจด ทะเบียนในประเทศไทย

๒. จะต้องทำข้อตกลงกับคณบดี ภายในวันที่ ๓๑ มกราคม ของรอบปีประเมิน

ทั้งนี้ ไม่สามารถนำภาระงานสอนและหรือการบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หรืองานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย มาทดแทนผลงานทางวิชาการตาม ข้อ ๑ หรือผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นตามข้อ ๔ ได้

ข้อ ๔ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ประเภทและลักษณะผลงาน การเทียบค่าภาระงานให้เป็นไปตาม ตารางภาคผนวกที่ ๒.๖ ไม่เกิน ๑๐ คะแนน

ตารางภาคผนวกที่ ๒.๖ เกณฑ์การให้คะแนนผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

ประเภทและลักษณะผลงานทางวิชาการลักษณะอื่น	เทียบค่าคะแนน
๑. ผลงานทางวิชาการ เช่น letter/ communication, research note, technical note ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือตอบรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่อยู่ในฐาน Scopus ๑.๑ คิดค่า Quartile ในช่วงที่ผลงานได้รับการตอบรับการตีพิมพ์ และเป็นผลงานที่ได้รับการตอบรับตีพิมพ์หรือตีพิมพ์เผยแพร่ในปีประเมิน ๑.๒ กรณีเป็นผลงานก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบัน วัน-เดือน-ปีที่มีการเผยแพร่ผลงานต้องอยู่ในรอบปีประเมินก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบันไม่เกิน ๑ ปีงบประมาณ และในปีที่ยื่นผลงานยังคงอยู่ในฐาน Scopus หมายเหตุ (๑) ผลงาน ๑ บทความยื่นประเมินผลได้เพียง ๑ ครั้ง (๒) เมื่อผลงานรับรองโดยคณบดีแล้ว และพบว่าบทความไม่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus มหาวิทยาลัยจะปรับเปลี่ยนผลการประเมิน และมหาวิทยาลัยจะเรียกเงินคืนหรือหักเงินคืนจากเงินเดือน	Q๑ ๘ คะแนนต่อบทความ Q๒ ๕ คะแนนต่อบทความ คิดผลงานให้กับผู้ประพันธ์อันดับแรก และผู้ประพันธ์บรรณกิจ เท่านั้น ซึ่งรายชื่อผู้ประพันธ์ถูกระบุไว้ในบทความในวารสารที่เผยแพร่
๒. Book chapter ที่เป็นบทหนึ่งของหนังสือที่ไม่ได้ถูกเผยแพร่ในฐานข้อมูล Scopus โดยหนังสือต้องมีย่อหน้าประกอบตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม โดยเจ้าของผลงานเป็น first author เท่านั้น และเป็นผู้เขียนเนื้อหาไม่น้อยกว่า ๑๖ หน้าต่อบท ผลงานต้องผ่านกระบวนการ Peer review มีชื่อสำนักพิมพ์และ ISBN หรือ DOI มีเลขหน้า หากเป็น electronic book ต้องมี URL และเป็นผลงานที่ได้รับการเผยแพร่แล้วในปีประเมิน พนักงานที่ยื่น Book chapter ที่มีคุณสมบัติตามวรรคแรก จำนวน ๓-๕ บท/การยื่น ๑ ครั้ง คิด ๑๒-๒๐ คะแนนต่อ ๓-๕ บท (คิด ๔ คะแนนต่อ ๑ บท และยื่นได้สูงสุด ๕ บท) และให้นับเป็นผลงานทางวิชาการตามข้อ ๑ โดยอนุโลมทั้งนี้ผลงาน ๓-๕ บทเก็บสะสมก่อนยื่นได้ภายใน ๒ ปีงบประมาณติดกัน ผู้ยื่นผลงานตามวรรคนี้จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ บท ยังคงเลือกผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นตามตารางภาคผนวกที่ ๒.๖ ในข้ออื่น ๆ ได้อีกไม่เกิน ๑๐ คะแนน	๔ คะแนนต่อบท
๓. ผลงานสร้างสรรค์ (เทียบตามสัดส่วนการมีส่วนร่วม) ๓.๑ หนังสือรวมบทกวี หนังสือรวมเรื่องสั้น นวนิยาย หนังสือรวมความเรียง หนังสือรวมความเรียงสารคดี บทละคร บทโทรทัศน์ บทภาพยนตร์ บทวิทยุ	๖ คะแนนต่อชิ้น

๔. การพัฒนาระบบสารสนเทศและสื่อการศึกษา เช่น บทเรียนออนไลน์ MOOC (เทียบตามสัดส่วนการมีส่วนร่วม) การออกแบบและพัฒนา ระบบสารสนเทศ	๖ คะแนนต่อชิ้น/บท
๕. งานออกแบบ (เทียบตามสัดส่วนการมีส่วนร่วม) ๕.๑ งานออกแบบ วางแผน วางผังและสิ่งประดิษฐ์ ๕.๒ งานออกแบบที่มีกระบวนการวิเคราะห์ความเป็นได้ของโครงการ การวิเคราะห์ปัญหาและสรุปทางเลือกอย่างมีกระบวนการ และหรือ มีการจัดทำรายละเอียดโครงการอย่างเป็นระเบียบแบบแผน	๒ คะแนนต่อชิ้น ๔ คะแนนต่อชิ้น
๖. การผลิตภาพยนตร์สารคดี หรือภาพยนตร์สั้น หรือรายการวิทยุ หรือ รายการโทรทัศน์ หรือวีดิทัศน์ (เทียบตามสัดส่วนการมีส่วนร่วม)	๖ คะแนนต่อชิ้น
๗. บทความทางวิชาการเพื่อพัฒนาวิชาชีพตามมาตรฐานที่สภาวิชาชีพ กำหนด (เทียบตามสัดส่วนการมีส่วนร่วม) คิดคะแนนรวมจากบทความทาง วิชาการทุกชิ้นได้ไม่เกิน ๕ คะแนนต่อปีประเมิน	๕ คะแนนต่อชิ้น

ข้อ ๕ ผลงานทางวิชาการและผลงานทางวิชาการลักษณะอื่น

- (๑) ผู้ยื่นผลงานต้องระบุชื่อส่วนงานและมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (Walailak University) เป็นต้นสังกัด (Affiliation) อย่างถูกต้อง และ
- (๒) ไม่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา

ภาคผนวก ๓

ผลงานสำหรับค่าตอบแทนพิเศษเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มอีก ๑ เท่า

พนักงานสายวิชาการที่จะได้รับค่าตอบแทนพิเศษ ตามอัตราเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการ เพิ่มอีก ๑ เท่า โดยมหาวิทยาลัยจะจ่ายให้ครั้งเดียวเมื่อสิ้นปีงบประมาณของรอบปีประเมิน ต้องมีผลงานอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๑. หรือ ๒ ดังนี้

๑. ผลงานทางวิชาการ ๑ เรื่อง ต้องเป็น Full length research article หรือเป็น Review article และได้รับการตีพิมพ์หรือตอบรับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus เท่านั้น โดยมีเงื่อนไขดังนี้

(๑) ต้องมีดัชนีคุณภาพวารสาร Quartile ๑ โดยคิดค่า Quartile เมื่อผลงานทางวิชาการได้รับการตอบรับการตีพิมพ์เผยแพร่

(๒) บทความที่นำมาขอรับค่าตอบแทนพิเศษตามอัตราเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการ เพิ่มอีก ๑ เท่า แล้ว ไม่สามารถนำมาใช้ขอรับค่าตอบแทนพิเศษตามอัตราเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการ เพิ่มอีก ๑ เท่าได้อีก

(๓) ผู้ยื่นผลงานต้องระบุชื่อส่วนงานและมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (Walailak University) เป็นต้นสังกัด (Affiliation) อย่างถูกต้อง

(๔) ไม่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา

(๕) ผลงานมีลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

(๕.๑) บทความที่มีผู้ประพันธ์ลำดับแรก (First Author) ๑ คน และผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author) ไม่เกิน ๒ คน พนักงานสายวิชาการที่เป็นผู้ประพันธ์ลำดับแรก มีสิทธิ์นำผลงานมาใช้เพื่อขอค่าตอบแทนพิเศษตามอัตราเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการ เพิ่มอีก ๑ เท่า

(๕.๒) บทความที่มีผู้ประพันธ์ลำดับแรก ไม่เกิน ๒ คน และผู้ประพันธ์บรรณกิจ ๑ คน พนักงานสายวิชาการที่เป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ มีสิทธิ์นำผลงานมาใช้เพื่อขอค่าตอบแทนพิเศษตามอัตราเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการ เพิ่มอีก ๑ เท่า

(๕.๓) บทความที่มีผู้ประพันธ์ลำดับแรก ๑ คน และผู้ประพันธ์บรรณกิจ ๑ คน พนักงานสายวิชาการที่เป็นผู้ประพันธ์ลำดับแรก หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ มีสิทธิ์นำผลงานมาใช้เพื่อขอค่าตอบแทนพิเศษตามอัตราเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการ เพิ่มอีก ๑ เท่า

ผู้ประพันธ์ลำดับแรก (First Author) หมายถึง ผู้ที่มีชื่อในผลงานวิชาการเป็นชื่อแรก รับผิดชอบการทำผลงานวิชาการและเขียนต้นฉบับ (Manuscript) ขึ้นนั้นด้วยตนเอง

ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author) หมายถึง บุคคลที่มีบทบาทและความรับผิดชอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย หรือผลงานทางวิชาการ ให้เกิดการถ่ายทอดเป็นเรื่องราวแสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางวิชาการที่ประกอบด้วย การแสดงข้อมูล หลักฐาน ข้อคิดเห็น และประสบการณ์ รวมทั้งทำหน้าที่รับผิดชอบกับบรรณาธิการ

(๖) กรณีที่มหาวิทยาลัยได้จ่ายค่าตอบแทนพิเศษแล้ว และรับรองผลงานโดยคณบดีแล้ว หากพบว่าเมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณแล้ว บทความยังไม่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Scopus มหาวิทยาลัยจะเรียกเงินคืนหรือหักเงินคืนจากเงินเดือนจากผู้ที่ได้รับค่าตอบแทนพิเศษ

(๗) กรณีมีปัญหา ข้อขัดข้องในการพิจารณาผลงานสำหรับค่าตอบแทนพิเศษเงินประจำตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มอีก ๑ เท่า ให้คณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนพิเศษเป็นผู้วินิจฉัย และมติของคณะกรรมการฯ ถือเป็นที่สุด

๒. ตำรา หนังสือ นิยาม รูปแบบ และการเผยแพร่ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยเจ้าของผลงานเป็น first author เท่านั้น และผ่านการประเมินคุณภาพเพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในรอบปีประเมินในระดับ A ขึ้นไป หรือผ่านการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในระดับ A ขึ้นไป (มีผลการประเมินคะแนนภาระงาน ๒๐ คะแนน)ตามหลักการคิดภาระงานโดยใช้ตำราหรือหนังสือที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ (๒) กรณีเป็นผลงานก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบัน วัน-เดือน-ปีที่มีการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิและการเผยแพร่ผลงานต้องอยู่ในรอบปีประเมินก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบันไม่เกิน ๑ ปีงบประมาณ ทั้งนี้ผลการประเมินอยู่ในระดับ A ขึ้นไป (มีผลการประเมินคะแนนภาระงาน ๒๐ คะแนน)

กรณีเป็น Book chapter ต้องมีลักษณะตามข้อ ๒ ตารางภาคผนวกที่ ๖ และมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ บท วัน-เดือน-ปีที่มีการเผยแพร่ผลงานต้องอยู่ในรอบปีประเมินก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบันไม่เกิน ๑ ปีงบประมาณ

ผลงานตามข้อ ๑ และข้อ ๒ มีเงื่อนไข ดังนี้

- (๑) ต้องลงทะเบียนกับสถาบันส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมสู่ความเป็นเลิศ
- (๒) ผลงานตามข้อ ๑ ต้องได้รับการตอบรับการตีพิมพ์หรือตีพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติฐานข้อมูล Scopus ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ในรอบปีประเมิน
- (๓) กรณีเป็นผลงานก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบัน วัน-เดือน-ปีที่มีการเผยแพร่ผลงานต้องอยู่ในรอบปีประเมินก่อนหน้าปีประเมินปัจจุบันไม่เกิน ๑ ปีงบประมาณ
- (๔) กรณีเป็นตำรา หนังสือต้องมีการเผยแพร่เป็นทางการภายในเดือนมิถุนายนในรอบปีประเมิน
- (๕) การจ่ายค่าตอบแทนพิเศษให้เทียบตามสัดส่วนระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในรอบปีประเมิน
- (๖) พนักงานตำแหน่งบริหารวิชาการ และพนักงานตำแหน่งสายวิชาการต่อไปนี้ ไม่สามารถขอรับค่าตอบแทนพิเศษตำแหน่งทางวิชาการ เพิ่มอีก ๑ เท่าได้
 - ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการ ที่รับเงินเดือนแบบเหมาจ่าย
 - อาจารย์สัญญาจ้างตามเงื่อนไข ๑๐(๒) และ ๑๐(๓)
 - อาจารย์ที่รับเงินเดือนแบบเหมาจ่าย เช่น ศาสตราจารย์

ภาคผนวก ๔

หลักการคิดหน่วยภาระงาน และหลักเกณฑ์การเทียบค่าภาระงานของพนักงานสายวิชาการ

๑. หลักการคิดหน่วยภาระงาน มีดังนี้

(๑) หลักการคิดจำนวนหน่วยภาระงาน คิดจากจำนวนชั่วโมงปฏิบัติงาน และเทียบเป็น “หน่วยภาระงาน”

(๒) จำนวนหน่วยภาระงานที่ปฏิบัติ กำหนดตามสัดส่วนให้มีความเหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติงานของแต่ละกลุ่มสำนักวิชา และกำหนดเป็นหน่วยภาระงานขั้นต่ำ

๒. การเทียบค่าภาระงานและผลงานอื่นที่มีได้กำหนดไว้ตามประกาศฉบับนี้ หรือการกำหนดหน่วยภาระงานไว้ในลักษณะ “ไม่เกิน” นั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำสำนักวิชาได้ตามความเหมาะสม

๓. หลักเกณฑ์การเทียบค่าภาระงานสอน ให้เป็นไปตามภาคผนวก ๑ สำหรับหลักเกณฑ์การเทียบค่าภาระงานบริการวิชาการ ภาระงานการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ที่ปรึกษาทางวิชาการและอื่น ๆ และหลักการคิดหน่วยภาระงานของพนักงานสายวิชาการที่ปฏิบัติงานบริการทางการแพทย์ (ตามวิชาชีพ) มีดังนี้

หลักเกณฑ์การเทียบค่าภาระงานบริการวิชาการ

ภาระงานการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ที่ปรึกษาทางวิชาการและอื่น ๆ

๑. ภาระงานบริการวิชาการ

ภาระงานบริการวิชาการ หมายถึง งานส่งเสริมเผยแพร่วิชาความรู้ทางด้านวิชาการและวิชาชีพ ต่อกลุ่มบุคคล หรือสังคม เป็นการบริการวิชาการภายในมหาวิทยาลัย หรือภายนอกมหาวิทยาลัย

(๑) งานบริการวิชาการที่จะเทียบค่าภาระงานได้ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑.๑) เป็นงานที่ได้รับความเห็นชอบจากคณบดี

(๑.๒) เป็นงานบริการวิชาการภายในของมหาวิทยาลัยทั้งที่มีรายได้และไม่มีรายได้

(๒) เกณฑ์การเทียบค่าภาระงานบริการวิชาการในแต่ละประเภท ให้อิงตามเวลาที่ปฏิบัติงานจริง

(๓) ประเภท ลักษณะงานและการเทียบค่าภาระงานบริการวิชาการตามตารางภาคผนวกที่ ๔.๑

ตารางภาคผนวกที่ ๔.๑ ประเภท ลักษณะงานและการเทียบค่าภาระงานบริการวิชาการ

ประเภท	ลักษณะงาน	การเทียบค่าภาระงาน
๑. การให้บริการที่ปรึกษา	๑.๑ การเป็นที่ปรึกษาให้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนโดยใช้วิชาชีพเป็นองค์ประกอบ	ตามเวลาปฏิบัติงานจริง
	๑.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ และการให้คำปรึกษาทั่วไป	ตามเวลาปฏิบัติงานจริง
	๑.๓ การรับดำเนินการสำรวจ ศึกษา วางระบบ ออกแบบ (เป็นงานที่พัฒนาขึ้นใหม่) ให้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน	ตามเวลาปฏิบัติงานจริง
๒. การบรรยายพิเศษ	๒.๑ การเป็นวิทยากรในสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานอื่น	ตามชั่วโมงบรรยายหรือทำหน้าที่เป็นวิทยากร

	๒.๒ โครงการพิเศษของมหาวิทยาลัย เช่น โอลิมปิกวิชาการ สอนปรับพื้นฐานนักศึกษาใหม่ในโครงการต่าง ๆ (ภาระงานตามข้อ ๒.๒ หากได้รับคำตอบ แทนแล้ว ผู้ปฏิบัติงานสามารถบันทึกภาระงานไว้เป็นประวัติผลงานได้ แต่ไม่ให้นำมาเทียบค่าภาระงาน)	ตามชั่วโมงสอนจริง (ให้อยู่ในดุลยพินิจของสำนักวิชา)
๓. การฝึกอบรมและเผยแพร่	๓.๑ การเป็นวิทยากร การจัดรายการทางวิทยุและโทรทัศน์	ตามเวลาปฏิบัติงานจริง
	๓.๒ การเป็นหัวหน้าโครงการบริการวิชาการด้านการฝึกอบรม สัมมนาประชุมทางวิชาการ	ตามเวลาปฏิบัติงานจริง
	๓.๓ การเขียนบทความทั่วไป สารคดี	๑๐ หน่วยภาระงานต่อเรื่อง
๔. การให้บริการทางการศึกษาภายนอกมหาวิทยาลัย และการผลิตสื่อการศึกษา	๔.๑ การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้กับหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย - ที่ปรึกษาหลัก - ที่ปรึกษาร่วม	อิงตามเกณฑ์การควบคุมวิทยานิพนธ์ ตามข้อ ๘.๒ (หน้า ๑๖)
	๔.๒ ประธานหรือกรรมการสอบโครงร่างหรือสอบป้องกันวิทยานิพนธ์	อิงตามเกณฑ์การควบคุมวิทยานิพนธ์ ตามข้อ ๘.๒ (หน้า ๑๖)
	๔.๓ การเป็นกรรมการวิชาการ หรือกรรมการวิชาชีพ	๓ หน่วยภาระงานต่อคณะ
	๔.๔ กรรมการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา	๑๒ หน่วยภาระงาน ต่อคน

ตารางภาคผนวกที่ ๔.๑ ประเภท ลักษณะงานและการเทียบค่าภาระงานบริการวิชาการ (ต่อ)

ประเภท	ลักษณะงาน	การเทียบค่าภาระงาน
	๔.๕ การตรวจแก้ไขบทความทางวิชาการ ๔.๕.๑ บทคัดย่อ (abstract) - ฉบับภาษาไทย - ฉบับภาษาอังกฤษ ๔.๕.๒ ฉบับเต็ม (full paper) [รวมบทคัดย่อ] - ฉบับภาษาไทย - ฉบับภาษาอังกฤษ	๑ หน่วยภาระงานต่อเรื่อง ๒ หน่วยภาระงานต่อเรื่อง ๖ หน่วยภาระงานต่อเรื่อง ๑๒ หน่วยภาระงานต่อเรื่อง
	๔.๖ การแปล เพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะ (ไม่ได้รับคำตอบแทน) ๔.๖.๑ แปลงานวิชาการ (แปลตำรา/บทความวิจัย/บทความทางวิชาการ แล้วได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่) ๔.๖.๒ แปลงานกึ่งวิชาการ (หนังสือสาระความรู้กึ่งวิชาการ/บทความกึ่งวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวงกว้าง)	๒ หน่วยภาระงานต่อหน้าของต้นฉบับ ๒ หน่วยภาระงานต่อหน้าของต้นฉบับ

	๔.๖.๓ แปลงานเชิงสร้างสรรค์ - บทกวีนิพนธ์ - เรื่องสั้น - นวนิยาย - บทละคร หรือบทภาพยนตร์ หรือบทโทรทัศน์ หรือบทเพลง	๕ หน่วยภาระงาน ต่อชิ้น ๒๐ หน่วยภาระงาน ต่อชิ้น ๖๐ หน่วยภาระงาน ต่อเล่ม ๑๒๐ หน่วยภาระงาน ต่อเล่ม
	๔.๖.๔ งานแปลอื่น ๆ	ไม่เกิน ๑๒๐ หน่วยภาระงาน (อยู่ในดุลยพินิจของคณะ กรรม การประจำสำนักวิชา)
	๔.๗ การเป็นบรรณาธิการและกองบรรณาธิการของ วารสารและเอกสารทางวิชาการ	๔๕ หน่วยภาระงานต่อเล่ม
	๔.๘ การสร้างข้อสอบมาตรฐาน	ไม่เกิน ๑๐ หน่วยภาระงาน (อยู่ในดุลยพินิจของคณะ กรรม การประจำสำนักวิชา)
	๔.๙ การผลิตสื่อการศึกษาทั้งในรูปแบบสิ่งพิมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ และมัลติมีเดีย	ตามเวลาปฏิบัติงานจริง
๕. การให้บริการตรวจวัด และวิเคราะห์	การให้บริการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ หรือการ บริการเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การ ตรวจวัด การทดสอบ การแนะนำ การวางระเบียบวิธี วิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	ตามเวลาปฏิบัติงานจริง

ตารางภาคผนวกที่ ๔.๑ ประเภท ลักษณะงานและการเทียบค่าภาระงานบริการวิชาการ (ต่อ)

ประเภท	ลักษณะงาน	การเทียบค่าภาระงาน
๖. การเผยแพร่ สิ่งประดิษฐ์	การเผยแพร่เครื่องมือ อุปกรณ์ สิ่งประดิษฐ์ และ โปรแกรมคอมพิวเตอร์	๖ หน่วยภาระงานต่อครั้ง
๗. ด้านอื่น ๆ	การให้บริการวิชาการด้านอื่น ๆ นอกเหนือจาก ข้อ ๑.-๖. เช่น การบริการทางการแพทย์ บริการชุมชน เป็นต้น	ตามเวลาปฏิบัติงานจริง

๒. ภาระงานการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ภาระงานการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง ภาระงานการอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่
เอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเป็นมรดกไทย และการบูรณาการในการผลิตบัณฑิต การ
วิจัย และการบริการวิชาการ รวมทั้งการบริการชุมชน

พนักงานสายวิชาการที่ปฏิบัติงานตามโครงการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และได้รับความ
เห็นชอบจากคณบดี ให้เทียบค่าภาระงานตามชั่วโมงที่ปฏิบัติงานจริง

๓. ภาระงานการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

พนักงานสายวิชาการที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้กับนักศึกษา แล้วมีการรายงาน
ความก้าวหน้าหรือผลการให้คำปรึกษาทุกภาคการศึกษา เทียบให้ไม่เกิน ๑๐๐ หน่วยภาระงานต่อปีการศึกษา

๔. ภาระงานการเป็นประธานหลักสูตรหรือผู้ประสานงานหลักสูตร หรือหัวหน้าศูนย์ความเป็นเลิศ

(ไม่นับรวมการดำรงตำแหน่งหัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าสถานวิจัย หรือตำแหน่งอื่นที่ได้รับค่าตอบแทนแล้ว)

พนักงานสายวิชาการที่เป็นประธานกรรมการหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา และ/หรือเป็นผู้ประสานงานหลักสูตร หรือเป็นผู้ประสานงานสาขาวิชา ระดับปริญญาตรี หรือหัวหน้าศูนย์ความเป็นเลิศ เทียบให้ไม่เกิน ๒๐๐ หน่วยภาระงานต่อปีการศึกษา

๕. ภาระงานอื่น ๆ

การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม หรือ เป็นกรรมการหรือคณะทำงาน หรือเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง (Mentor) หรืองานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย

พนักงานสายวิชาการที่มีภาระงานอื่น ๆ ให้เทียบค่าภาระงานในแต่ละด้าน ดังนี้

(๑) การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม เทียบให้ไม่เกิน ๓๖ หน่วยภาระงานต่อปีการศึกษา

(๒) การเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เทียบให้ตามชั่วโมงปฏิบัติงานจริง

(๓) การเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง ให้กับอาจารย์ใหม่ ในระยะ ๑ ปี เทียบให้ไม่เกิน ๓๖ หน่วยภาระงานต่อคนต่อปีประเมิน

(๔) งานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย โดยสำนักวิชาหรือมหาวิทยาลัย ให้เทียบค่าภาระงานอิงตามเกณฑ์ภาระงานในแต่ละด้านได้ตามความเหมาะสม

หลักการคิดหน่วยภาระงาน

ของพนักงานสายวิชาการที่ปฏิบัติงานบริการทางการแพทย์ (ตามวิชาชีพ)

การปฏิบัติงานบริการทางการแพทย์ ให้กับโรงพยาบาลศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ หรือโรงพยาบาลสัตว์ของมหาวิทยาลัย หรือโรงพยาบาลทันตกรรม หรือศูนย์ร่วมผลิตแพทย์ หรือสถานพยาบาลอื่นของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ สามารถนำไปทดแทนภาระงานสอนได้เฉพาะในช่วงระยะเวลา ที่ยังไม่มีภาระงานสอนชั้นคลินิก ภายในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยมีหลักเกณฑ์การคิดหน่วยภาระงานของพนักงานสายวิชาการที่ปฏิบัติงานบริการทางการแพทย์ ตามภาคผนวกนี้

กรณีอาจารย์ใหม่ที่สำนักวิชาเห็นว่าต้องเพิ่มประสบการณ์ทางคลินิกให้สามารถนำภาระงานบริการทางการแพทย์/ทางคลินิกไปทดแทนงานสอนได้

หลักเกณฑ์การเทียบค่าภาระงานของพนักงานสายวิชาการที่ปฏิบัติงานบริการทางการแพทย์ (ตามวิชาชีพ) มีดังนี้

สำนักวิชาแพทยศาสตร์

ตารางภาคผนวกที่ ๔.๒ การคิดภาระงานบริการทางการแพทย์ สำนักวิชาแพทยศาสตร์

งานบริการทางการแพทย์	ภาระงาน
๑. การตรวจผู้ป่วยนอก (OPD)	- ๑ หน่วยภาระงาน ต่อ ๑ ชั่วโมง - กรณีตรวจผู้ป่วยเกิน ๑๔ รายในการตรวจช่วงเช้า (๓.๕ ชั่วโมง) หรือเกิน ๑๒ รายในการตรวจช่วงบ่าย (๓ ชั่วโมง) จะคิดภาระงานเพิ่ม ๐.๒ หน่วยภาระงาน ต่อ ผู้ป่วย ๑ ราย
๒. การบริการในสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน วัสดุพยาธิวิทยา และรังสีวิทยา	- ๑ หน่วยภาระงาน ต่อ ๑ ชั่วโมง
๓. การตรวจผู้ป่วยใน (Ward round/IPD) สาขาอายุรศาสตร์ และกุมารเวชศาสตร์ หมายเหตุ หอผู้ป่วยสามัญ หอผู้ป่วย cohort หอผู้ป่วยพิเศษ หอผู้ป่วยทารกแรกเกิด หอผู้ป่วยวิกฤต	- ๑ หน่วยภาระงาน ต่อ ๑ ชั่วโมง
๔. การตรวจผู้ป่วยใน (Ward round/IPD) สาขาอื่นๆ นอกเหนือจากสาขาอายุรศาสตร์และกุมารเวชศาสตร์	- ๐.๕ หน่วยภาระงาน ต่อ จำนวนผู้ป่วย ๑ ราย ต่อวัน
๕. การรับปรึกษา (Consult) - แพทย์มีชื่อตามตารางปฏิบัติงานรับปรึกษา - แพทย์ไม่ได้มีชื่อตามตารางปฏิบัติงานรับปรึกษา	- ๐.๕ หน่วยภาระงาน ต่อ ๑ ชั่วโมง - ๑ หน่วยภาระงาน ต่อ จำนวนผู้ป่วย ๑ ราย
๖. การผ่าตัด ทำคลอด และหัตถการทางรังสี	- ๑ หน่วยภาระงาน ต่อ ระยะเวลาผ่าตัด และบวกเพิ่ม ๑ หน่วยภาระงานในการเตรียมตัวและเตรียมผู้ป่วย ต่อ ผู้ป่วย ๑ ราย

ตารางภาคผนวกที่ ๔.๒ การคิดภาระงานบริการทางการแพทย์ สำนักวิชาแพทยศาสตร์ (ต่อ)

งานบริการทางการแพทย์	ภาระงาน
๗. การเยี่ยมบ้าน	- ๑ หน่วยภาระงาน ต่อ ๑ ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาเดินทาง)
๘. การชันสูตรศพ	- ๑ หน่วยภาระงาน ต่อ ๑ ชั่วโมง
๙. การมีส่วนร่วมในงานคุณภาพ งานพัฒนาโรงพยาบาล หรือการบริการวิชาการ - การเข้าร่วมงานบริการวิชาการ ประชุมองค์กรแพทย์ ประชุมคณะกรรมการต่างๆ - ประธานหรือรองประธานหรือเลขานุการ* - คณะอนุกรรมการ*	- ๑ หน่วยภาระงาน ต่อ ๑ ชั่วโมง - ๕๐ หน่วยภาระงาน ต่อ ปี - ๒๕ หน่วยภาระงาน ต่อ ปี

*หมายเหตุ คณะกรรมการระบบคุณภาพ คณะอนุกรรมการมาตรฐานวิชาชีพแพทย์ คณะอนุกรรมการมาตรฐานวิชาชีพพยาบาล คณะอนุกรรมการบริหารความเสี่ยง คณะอนุกรรมการดูแลผู้ป่วยทางคลินิก คณะอนุกรรมการเภสัชกรรมและการบำบัด คณะอนุกรรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล คณะอนุกรรมการสิ่งแวดล้อมในโรงพยาบาล คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบเวชระเบียน คณะกรรมการเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา คณะกรรมการสหวิชาชีพในการดูแลผู้ป่วยทางอายุรกรรม คณะกรรมการสหวิชาชีพในการดูแลผู้ป่วยทางศัลยกรรม คณะกรรมการพัฒนาระบบฟื้นคืนชีพ คณะกรรมการสหวิชาชีพในการดูแลผู้ป่วยกุมารเวชกรรมและสูติกรรม คณะกรรมการจัดการข้อร้องเรียนและใกล้เคียง คณะกรรมการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (R๒R) องค์กรแพทย์ และคณะกรรมการอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับการรับรองคุณภาพสถานพยาบาล

วิทยาลัยสัตวแพทยศาสตร์อัครราชกุมารี

ตารางภาคผนวกที่ ๔.๓ การเทียบค่าภาระงานบริการทางการแพทย์ วิทยาลัยสัตวแพทยศาสตร์อัครราชกุมารี

งานบริการทางการแพทย์	การเทียบค่าภาระงาน
การตรวจรักษา/ผ่าตัดสัตว์ป่วย	๑ ชั่วโมง เท่ากับ ๑ หน่วยภาระงาน

วิทยาลัยทันตแพทยศาสตร์นานาชาติ

ตารางภาคผนวกที่ ๔.๔ การเทียบค่าภาระงานบริการการแพทย์ วิทยาลัยทันตแพทยศาสตร์นานาชาติ

งานบริการทางการแพทย์	การเทียบค่าภาระงาน
๑. คลินิก	๑ ชั่วโมง เท่ากับ ๑ หน่วยภาระงาน
๒. คลินิกทันตกรรมพิเศษ	๑ ชั่วโมง เท่ากับ ๑ หน่วยภาระงาน
๓. ตรวจผู้ป่วยใน round ward	ตามชั่วโมงที่ปฏิบัติงานจริง

สำนักวิชาทางวิทยาศาสตร์สุขภาพอื่น ๆ ที่ต้องบริการคลินิก/ ร้ายยา

ตารางภาคผนวกที่ ๔.๕ การเทียบค่าภาระงานบริการทางการแพทย์ สำนักวิชาทางวิทยาศาสตร์สุขภาพอื่น ๆ ที่ต้องบริการคลินิก/ร้ายยา

งานบริการ	การเทียบค่าภาระงาน
๑. คลินิก/ร้ายยา	๑ ชั่วโมง เท่ากับ ๑ หน่วยภาระงาน

สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

ตารางภาคผนวกที่ ๔.๖ การเทียบค่าภาระงานบริการทางการแพทย์ สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

งานบริการทางการแพทย์	การเทียบค่าภาระงาน
๑. การปฏิบัติการพยาบาลในหอผู้ป่วย ในสถานบริการสุขภาพ หรือในชุมชน	ปฏิบัติงาน ๑ ชั่วโมง เท่ากับ ๑ หน่วยภาระงาน
๒. การให้คำปรึกษาทางสุขภาพกาย สุขภาพจิต	ปฏิบัติงาน ๑ ชั่วโมง เท่ากับ ๑ หน่วยภาระงาน